

Inovace Republiky

SPECIÁL

PŘÍLOHA
VYDÁNO 20. 5. 2026
ZDARMA

TÉMA PŘÍLOHY

Domnívám se, že odsun bude nejspokojivějším a nejtrvalejším řešením.

Winston Churchill

Speciální příloha o financování válek, vlivu korporací a snahách o federalizaci

„Smířte se.“ Federalizace válečné Evropy

Robin Čumpelík

Bernd Posselt ve své knize o Evropě představuje vizi evropské integrace, která výrazně přesahuje rámec běžné mezistátní spolupráce. Otevřeně zastává koncept hlubší federalizace Evropy – tedy vznik silně integrovaného evropského politického celku se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou, silným nadnárodním parlamentem a evropskou vládou.

Jeho základní teze vychází z přesvědčení, že právě národní státy byly historicky zdrojem evropských konfliktů a že pouze sjednocená Evropa může zabránit opakování ničivých válek. Tento argument patří k nejstarším pilířům evropského federalismu: mír má být zajištěn omezením suverenity jednotlivých států a přesunem klíčových pravomocí na nadnárodní úroveň.

Čím vzdálenější je rozhodovací centrum od běžného občana, tím obtížnější je kontrola politické moci. Evropské instituce jsou již dnes nepřehledné a složité, mnoho lidí nedokáže určit, kdo konkrétně odpovídá za jednotlivá rozhodnutí. Důsledkem může být pokles důvěry v demokratický systém, růst protestních hnutí a posilování radikálního nacionalismu – paradoxně tedy opak stability, slibované federalisty.

Federalizace přirozeně vytváří tlak na sjednocení pravidel

Federalizace přirozeně vytváří tlak na sjednocování pravidel, vzdělávání, legislativy i veřejného prostoru. Kritici upozorňují, že evropská civilizace historicky vyrůstala z plurality jazyků, tradic a politických modelů. Pokud by se rozhodování stále více přesouvalo do jednoho centra, mohlo by docházet k oslabování národních identit a marginalizaci menších kultur ve prospěch dominantních států a velkých kulturních center. Někteří federalisté – včetně Posselta – současně zdůrazňují princip subsidiarity a ochranu regionálních kultur. Tím nepřímo přiznávají, že centralizace nese riziko kulturní uniformity.

Centralizace ekonomiky a zvýhodňování korporací

Silnější integrace může zvýhodňovat největší ekonomiky a nadnárodní korporace, zatímco menší státy ztrácejí schopnost samostatně reagovat na vlastní hospodářské problémy. Debaty o eurozóně, fiskální unii nebo rozsahu evropských regulací ukazují, že mnohé země mají pocit, že pravidla vznikají především podle potřeb nejsilnějších hráčů.

Hodnotově „evropsky správné“ názory a kontrola

Čím více moci se soustředí do jednoho politického rámce, tím větší vzniká tlak na jednotné hodnotové a politické směřování. Kritici varují před vznikem prostředí, kde se některé názory začnou označovat za „evropsky správné“, zatímco jiné budou vytlačovány na okraj veřejné debaty. Evropa přitom historicky prosperovala právě díky konkurenci různých

Stále stejná písnička? „Deutschland über alles“ (Německo nade vše). Mapu domovských oblastí Sudetoněmecký landsmanšaft prodává za 5,95 €.

politických systémů, právních tradic a společenských modelů.

Evropská armáda a v čele s německou vizí a zbrojením?

Federalisté často argumentují i bezpečností – tvrdí, že jednotná Evropa bude silnějším hráčem vůči světovým velmocem. Ani zde však neexistuje jednoznačná shoda. Bezpečnostní priority pobaltských států, jižní Evropy nebo středoevropského prostoru se výrazně liší. Kritici proto upozorňují, že centralizovaná zahraniční politika může ignorovat specifické zájmy jednotlivých regionů a v případě strategické chyby zasáhnout celý kontinent najednou.

Německý stavební plán federalizace Evropy

Posseltova kniha zapadá do dlouhé evropské tradice sporů o vztah mezi jednotou a svobodou. Podobná otázka se objevovala už ve Svaté říši římské, habsburské monarchii, Ve Třetí říši, Napoleonově Evropě, Sovětském svazu i v dnešní Evropské unii. Dějiny ukazují, že integrace může přinášet stabilitu, ale zároveň může přinést přílišnou koncentraci moci. Právě v tom spočívá největší kontroverze federalistického projektu: zda lze dlouhodobě zachovat demokratickou kontrolu, kulturní rozmanitost a politickou svobodu v systému, který stále více přesouvá rozhodování nad úroveň jednotlivých států.

■ ÚSTAVNÍ PRÁVO | ■ SPOLEČNOST | ● 6 minut čtení

Ústavní činitelé mají vůči Německu podat okamžitou protestní nótu

JUDr. PhDr. Jaroslav Kuba, CSc.

Téma dorazilo i do Poslanecké sněmovny. Podle ústavního právníka a advokáta JUDr. Jaroslava Kuby by ale měli konat ústavní činitelé a měli by se obrátit na své protějšky v Německu. S protestní nótou a požadavkem, aby Německo dodržovalo své vlastní zákony. Tématem je rovněž to, jak dlouhodobě postupují čeští politici. Máme k tomu řadu kritických otázek, a to zcela svobodně a demokraticky.

„Děkuji, že vás vůbec zaujalo to, proč jste mě oslovili, a rád bych, dovolíte-li, navázal na rozhovor v Parlamentních listech. To je tedy vlastně to, co vás zaujalo. Rád bych začal právě z aspektu klíčového práva, kterým je právo ústavní, a speciálně odkazem na Listinu základních práv a svobod. Připomínám, že podle

hlavy druhé, oddílu druhého Listiny se politickými právy rozumí například svoboda projevu zakotvená v čl. 17 nebo právo pokojně se shromažďovat podle čl. 19.

Z ustanovení čl. 20 odst. 2 Listiny lze dovodit, že výkon politických práv na území České republiky přísluší jejím občanům. Není to nic rasistického, jak by to mohl někdo extrémně hodnotit, ale je to logické. Jednak z formálního hlediska s ohledem na čl. 42 odst. 1 Listiny: „Pokud Listina používá pojmu občan, rozumí se tím státní občan České republiky.“ A dále s ohledem na čl. 21 odst. 1 a 2 Listiny: „Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí.“ Čili pokud se jedná o soukromoprávní subjekt vyvíjející aktivity výhradně nepolitického charakteru a registrovaný příslušným soudem, je obvyklé, aby své české,...

...pokračování na straně 13

■ CITACE | ● 3 minuty čtení

Winston Churchill: K odsunu Němců z Československa

Citovaný výrok pochází od Winstona Churchilla z projevu v britské Dolní sněmovně (House of Commons) dne 15. prosince 1944. Churchill tehdy hovořil o poválečném uspořádání střední Evropy a o plánovaném odsunu německého obyvatelstva z Polska, Československa a dalších zemí. V originále řekl:

“Expulsion is the method which, so far as we have been able to see, will be the most satisfactory and lasting.” – Winston Churchill

Šlo tedy o debatu o poválečných přesunech obyvatelstva po druhé světové válce. Churchill v projevu argumentoval tím, že etnický homogennější státy mají snížit riziko budoucích konfliktů v Evropě. Výrok bývá často citován v souvislosti s odsunem sudetských Němců z Československa po válce.

Jan Masaryk: Rozhovor s americkým velvyslancem

„Vzpomínám si na jeden rozhovor, který jsem měl v Londýně s americkým velvyslancem Winantem. Měli jsme se rádi a mluvil se mnou otevřeně. Svěřil se mně tehdy, jak se zhroutil jedné poznámky, kterou utrousil Churchill. Řekl mu:

„Teď bojujeme s ruskou pomocí proti Němcům. Až to tady skončíme, budeme možná muset bojovat s německou pomocí proti Rusům. Možná, že děláme chybu. Snad jsme to měli vyřídit všechno najednou.“

John Gilbert Winant, americký velvyslanec

Však víte, jak Churchill mluví. Mě to taky praštilo. Neuměl jsem si to představit. Ale teď to tady máte. V Moskvě se nedohodil rajcenkrecht o ničem. A dveře nechali otevřené jen tak, co by myš prolezla. Já když slyším lidi mluvit o nové válce, tak se musím držet židle. Já chci mír. Ale je toto, v čem žijeme, opravdu mír?“

John Gilbert Winant byl americkým velvyslancem ve Spojeném království během druhé světové války v letech 1941–1946 a blízkým spolupracovníkem Franklina D. Roosevelta i Winstona Churchilla.

„Rakousko-Uhersko byla taková akciová společnost, kde si hlavní akcionář dělal, co chtěl na účet těch malých. Za takovouhle federaci pěkně děkuju.“

Jan Masaryk, ministr zahraničí

Bernd Posselt mluvčí Sudetoněmeckého krajanského sdružení

Zastává k otázce dekretů prezidenta Beneše z roku 1945 kritický postoj založený na jejich morálním a právním odmítnutí, ačkoliv v posledních letech zdůrazňuje, že jejich zrušení by mělo být výsledkem českého rozhodnutí. „**Nenalézám morální ani politické ospravedlnění pro paušální vyhnání Němců ze střední a východní Evropy,**“ píše v knize Bernd Posselt vypráví o Evropě.

Dekrety prezidenta republiky (1940–1945)

Zatímco v minulosti (např. v roce 2009) Posselt vyzýval Česko ke zrušení dekretů jako podmínku pro užší spolupráci, v posledním desetiletí se jeho rétorika posunula směrem k dialogu a usmíření. Oficiálně deklaruje, že mu nejde o majetkové nároky nebo prolamování právního řádu, ale o morální uznání. Nabízí nové německé plány a vize o centrálním řízení Evropy a její federalizaci jako Europäischer Bundesstaat.

Prezident Petr Pavel a jeho vztah k Sudetoněmeckému landsmanšaftu?

„Petr Pavel nerozlišuje český odboj a trýznitele z hitlerovského Německa. Pro něj je český odboj srovnatelný s esesáky. Když hovoří o odpovědnosti: kdy přijme odpovědnost za své členství v komunistické organizaci s cílem zničit západní demokracie?“ říká Josef Mašíň, který se účastnil protinacistického i protikomunistického odboje.

Vzdor českého národa

27. květen: celonárodní svátek odboje československých občanů

Jen jeden obrovský příběh československého odboje: Tři králové a operace Anthropoid. Originální mercedes z atentátu na Heydricha? Muzeum národního útlatku a odboje? Význam československého odboje? Štábní kapitán Morávek a jeho hrdinství. Křest knihy o Václavu Morávkovi. Nová socha bojujícího a vzdorujícího Václava Morávka. Vzdor českého národa. Socha generála Mašína? Veřejná i filmová rekonstrukce atentátu na Heydricha. Vznikající film Ležáky.

■ ZAHRANIČÍ | ■ POLITIKA | ■ HISTORIE | ● 3 minuty čtení

O Německu: „Ale Deutschland, Deutschland über alles, to v nich vždycky nakonec hraje“

„Já nevím, jestli Němci někdy dostanou rozum. Je to v nich tak hluboko, všechna ta obłudná nelidskost, že by potřebovali staletí, než se převychovají. Dokud tuhle převýchovu neprovedeme, mělo by se Německo prohlásit za veliký blázinec, kolem dokola by se měly dát železné mříže a velký štáb silných ošetřovatelů by měl hlídat pacienty v kleci. Oni si asi nemůžou pomoci. Oni potřebujou stále napětí. Pořád mezi Bismarckem a Kantem, mezi Barbarossou a Bachem, mezi Hitlerem a Thomasem Mannem.

Oni všichni obdivují současně Friedricha Velkého i Goetha. Ale Deutschland, Deutschland über alles, to v nich vždycky nakonec hraje. Jsou tak hrozně nevyrovnaní, že i ty nejliberálnější mezi nimi nakonec sláva Reichu okouzlí víc než Mozart.“

„Podívejte se, co mi dneska poslal Ernest Newman (známý anglický hudební kritik). Nedovedu si představit lepší ilustraci pro to, co jsem vám zrovna řekl. Richard Wagner, geniální rošťák, si psal deník. Tady si přečtěte: ‚Tento citíždostivý junker, který podle obelstivá svého slabomyslného krále...‘ To je o Bismarckovi. Nebo tady: ‚Němci by měli zůstat doma a rozvíjet své vrozené ctnosti a neoddávat se snům o evropském impériu, jak to činili od středověku... Je to především Prusko, které chce dominovat...‘ Zmocní-li se pruský duch Německa, mé Německo bude navždy zničeno.“

„A tadyhle Wagner říká o Němcích na chlup to, co říkám já: ‚Jakmile se zmocní průměrného Němce touha po německé slávě, i nejmírnější z nich objeví v sobě pud pánovitosti a touhu ovládat jiné národy.‘ Dobré, co? Ohromný člověk, tenhle Wagner, že? Já bych to nedokázal napsat 1865. O třináct let později Wagner ten svůj deník uveřejnil. Ale marně v něm budete hledat něco z toho, co jsem vám tu předčítal. Proč? Náramně jednoduché. On totiž mezitím byl rok 1870. Bismarck měl úspěch. Tak Prusko přestalo být odporné i pro dobrého Němce Wagnera. Ve skutečnosti se styděl za své původní názory. Najednou nejen že spolknul Bismarcka a všechno prušáctví, ale dokonce tleskal. Tady to máte. My jsme zažili, že se totéž stalo s mnoha takzvané dobrými Němci, kteří nadávali na Hitlera zrovna tak, jako Wagner nadával na Bismarcka, ale spolklí ho a oslavovali tapecíra, jak jen mohl ukázat první úspěch pro slávu Walhally. Blázni. Nevypočitatelní schizofrenici. Nebezpeční šlenci.“

„Já nebyl nikdy moc dobrý chemik. Ale co potřebujeme v Německu, je destilační proces, kterým by se vylouhovali všichni ti Streicheři, Horsti Wesselové a Schumanni. Bude to asi náramně zdlouhavý proces a přiznám se vám bez mučení, že nejsem moc optimistický co do výsledku.“

Ukázka z knihy *Hovory s Janem Masarykem*, kapitola *O zemích a národech*, strany 78–79.

■ ZAHRANIČÍ | ■ EKONOMIKA | ■ KAUZA | ● 5 minut čtení

Evropská komise: Korupce, zneužití pravomoci a ničení dokumentů?

V Lutychu bylo podáno bezprecedentní trestní oznámení: předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová se ocitla v hledáčku vyšetřovatelů. Korupce, zneužití pravomoci a ničení dokumentů – to jsou obvinění spojená s tajnými jednáními s Albertem Broulrou, generálním ředitelem společnosti Pfizer, vedenými prostřednictvím textových zpráv. Ve hře byly miliardové kontrakty a právo evropských občanů na transparentnost. Tak vznikla „SMSgate“, kauza, která otrásla evropskými institucemi a odhalila neprůhledné mechanismy stojící v pozadí řešení covidové krize.

V této knize Frédéric Baldan vypráví svůj příběh z první ruky a odhaluje to, co zůstává skryto. Na pozadí skutečného příběhu Ursuly von der Leyenové odkrývá vliv lobbistických skupin formujících politická rozhodnutí i střety zájmů, které podkopávají důvěru v demokracii. Zároveň ukazuje systém evropské justice podřízený politické moci. Toto odvážné a pečlivě zdokumentované vyšetřování upozorňuje na temné stránky, které zastiňují důvěryhodnost Evropské unie.

Jaké zájmy převažují nad základními právy občanů?

Kdo skutečně řídil pandemií? A jak můžeme znovu získat kontrolu nad svými životy? Nejde o pamflet ani o další denunciační esej, ale o mnohem víc: svědectví o mimořádné

a vzácné odvaze. Lobbista Baldan, inspirovaný vlastním procitnutím, odhaluje temnou stránku světa, jehož byl po mnoho let součástí – světa nejmocnějších lobbistů působících v národních i mezinárodních institucích. Činí tak s mimořádnou přesností a svá tvrzení i závěry podkládá rozsáhlou dokumentací.

Rodinný původ Ursuly von der Leyenové spojovaný s nacismem a eugenikou?

„Tato fascinující kniha obsahuje všechny prvky špičkového špionážního thrilleru – úhlavní nepřátele, intriky, korupci, tajemství, podvody, náznak romantiky i hrdinu v roli lobbisty a špiona Evropské unie. Bohužel však nejde o fikci, ale o realitu nelegální dohody EU o nákupu vakcín.“

■ EKONOMIKA | ■ PLÁNY | ● 4 minuty čtení

Evropská komise chce více Evropy – více své kontroly, více centralizace

Ilona Švihlíková

Probíhající diskuse v EU ohledně nového rozpočtu (tzv. víceletého finančního plánu na období 2028–2034) se zaměřují na jednotlivé přístupy k příjmům, výdajům, celkové výši rozpočtu i detailnějšímu zaměření na určité priority. Mnohem vyšší mají být výdaje na obranu, naopak zemědělci vyslovují svůj nesouhlas s oslabováním jejich pozice (včetně dohod typu Mercosur).

Jaké jsou hlavní spory? První se týká zadlužení. Není zcela jasné, jak se budou splácet společné dluhy a jak se vůbec k tomuto nástroji postavit. Některé země se domnívají, že potřeba

financování řady priority je tak akutní, že je nutné dluh navyšovat a vlastně tak Evropskou unii rozšířit o další unii – o tu dluhovou. To je zejména preferovaný postup Francie, zatímco Německo je navzdory zrušení své dluhové brzdy (opět kvůli zbrojení) vůči takovým přístupům poněkud skeptické.

Kromě dluhů se opakují pravidelné debaty o tom, kdo bude/nebude mít jaké rabaty, kdo zůstane nebo nezůstane čistým plátcem a kdo čistým příjemcem.

Více na blogu IR:

■ EKONOMIKA | ■ HISTORIE | ● 3 minuty čtení

Kontinuita elit po válce? Nacistická minulost a dnešní obchodní svět

Německý lékař a publicista tvrdí, že poválečné Německo nikdy skutečně nepřerušilo vazby na staré mocenské struktury. Heiko Schöning patří v posledních letech mezi nejdiskutovanější autory investigativní politické publicistiky v Německu. Bývalý důstojník zálohy Bundeswehru a autor knih *Game Over: Covid-19* | *Anthrax-01* a *Angriff aufs Mikrobiom – Game Over II* spojuje pandemii COVID-19, poválečné dějiny Německa i současnou biotechnologii do jediné rozsáhlé teorie o „kontinuitě elit“.

Ve svých knihách Schöning tvrdí, že po roce 1945 nedošlo k zásadnímu přerušení mocenských struktur, ale pouze k jejich transformaci. Podle něj část nacistických, průmyslových a aristokratických sítí přežila pád Třetí říše a pokračovala v rámci nové Spolkové republiky Německo.

McCloy jako „spojka mezi válkou a poválečným světem“?

Ústřední postavou Schöningova výkladu je John J. McCloy, někdejší americký vysoký komisař pro Německo. Schöning jej označuje za klíčovou osobu propojující druhou světovou válku, americké poválečné struktury a vznik nové Spolkové republiky. V knihách mu připisuje mimo jiné kontakty na finanční elity, vazby na Rockefellerovu síť nebo údajné rodinné propojení s Konradem Adenauerem. Autor také připomíná, že McCloy během války působil

jako Assistant Secretary of War a po roce 1949 řídil americkou správu v Německu. Historicky doložené je i to, že v roce 1951 zmínil tresty části odsouzených nacistických zločinců v rámci landsberských procesů.

Co víme o landsberských procesech?

„Landsberské procesy“ (německy *Landsberger Prozesse*) označují sérii amerických vojenských soudů s nacistickými válečnými zločinci po druhé světové válce. Probíhaly v letech 1945–1958 ve věznici Landsberg Prison v bavorském městě Landsberg am Lech. Nešlo o jeden jediný proces, ale o širší systém soudů, výkonu trestů a pozdějších revizí rozsudků. Věznice v Landsbergu měla silnou symboliku, už ve 20. letech zde byl vězněn Adolf Hitler po neúspěšném pivním puči. Pokračování na blogu IR:

■ HISTORIE | ■ POLITIKA | ● 4 minuty čtení

Společenství Thule a válka: Politický inkubátor nacismu

Společenství Thule-Gesellschaft patří mezi nejdiskutovanější organizace spojené se vznikem nacismu v Německu. Thule nebyla magickou lóží ovládající nacismus ze zákulisí, ale především politickým, ideologickým a organizačním prostředím, z něhož později vyrostlo Hitlerovo hnutí.

Společnost vznikla roku 1918 v Mnichově, tedy v období hlubokého chaosu po porážce Německa v první světové válce. Zakladatelem byl Rudolf von Sebottendorff, který vytvořil místní odnož organizace Germanenorden. Thule spojovala radikální nacionalismus, antisemitismus, antikomunismus a romantickou představu „árijského“ původu Němců. Samotný název odkazoval na mytickou severní zemi Thule či Hyperboreu, symbolizující dávný původ germánské rasy.

Právě tehdejší hnutí völkisch vytvářelo ideologické podhoubí, v němž se mísil nacionalismus, rasové teorie, pohanské symboly a představa výjimečnosti německého národa. Thule byla součástí tohoto proudu. Historici upozorňují, že skutečný význam společnosti spočíval hlavně v organizování lidí, financí, propagandy a politických kontaktů. Thule fungovala současně jako nacionalistický klub, elitní uzavřená organizace

i síť radikální pravice v Mnichově. Organizovala schůzky, přednášky, ideologické debaty i kontakty mezi lidmi, kteří později stáli u zrodu nacistického hnutí. Právě zde spočívá její historický význam.

Thule založila DAP – Německou dělnickou stranu

Nejvýznamnější vazba mezi Thule a nacismem souvisí se vznikem Deutsche Arbeiterpartei (DAP – Německá dělnická strana), z níž později vznikla National Socialist German Workers‘ Party (NSDAP). Thule sice nebyla samotnou nacistickou stranou, ale pomáhala vytvářet prostředí, v němž se nacismus mohl zrodit. Poskytovala kontakty, podporu i ideologické zázemí lidem, kteří se později podíleli na budování Hitlerovy moci.

Mezi osobnosti spojované s Thule bývají uváděni například Karl Harrer, Rudolf Hess, Hans Frank, Alfred Rosenberg nebo Gottfried Feder. Historici však upozorňují, že ne všichni byli formálními členy. Někteří byli pouze hosté, řečníci nebo sympatizanti z širšího nacionalistického okruhu. Pokračování na blogu IR:

■ PLÁNY | ■ HISTORIE | ● 3 minuty čtení

Federalizace Evropy: Evropský spolkový stát a rizika koncentrace moci

Posselt zastává plán Evropského spolkového státu (Europäischer Bundesstaat) se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a silným nadnárodním parlamentem, který volí evropskou vládu.

Knih *„Bernad Posselt vypráví o Evropě: Dějiny a osoby – stavební plán a víze“* představuje nejen historický pohled na evropskou integraci, ale také otevřenou podporu federalizace Evropské unie. Autor sleduje vývoj evropské myšlenky od Karla Velikého po současnost, věnuje se osobnostem evropského sjednocení a předkládá vlastní návrhy budoucnosti EU.

Posselt v anotaci tvrdí, že „pouze ve sjednocené Evropě“ existuje záruka, že se budoucí generace vyhnou ničivým konfliktům. Zároveň zastává vizi „Evropského spolkového státu“ se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a silným nadnárodním parlamentem, který by volil evropskou vládu. Právě zde se však otevírá zásadní otázka: je mír a svoboda lépe chráněna decentralizovanými národními státy, nebo silnou nadnárodní federací? Tento spor se evropskými dějinami opakuje po staletí od Svaté říše římské.

Pokračování na blogu IR:

Trestní oznámení na Ursulu von der Leyen

Frédéric Baldan je belgický lobbista a autor zaměřený na vztahy EU a Číny. Proslavil se kauzou „Pfizergate“, když v roce 2023 podal trestní oznámení na Ursulu von der Leyen kvůli netransparentnímu vyjednávání vakcín Pfizeru přes SMS. Baldanovým cílem je hájit transparentnost evropských institucí a základní práva občanů EU.

Akte *Frédéric Baldan v Prase: Vývoj evropské komise, vliv korporací a federalizace EU?*

Knih: Hovory s Janem Masarykem

Knih vznikala za druhé světové války v Londýně, kde byl Viktor Fischl Masarykovým sekretářem, a končí pár týdnů před Masarykovou smrtí. Po odchodu z Československa rozřadil Viktor Fischl po mnoho let shromažďovaný materiál do několika oddílů podle témat a takto uspořádaná kniha vyšla poprvé v roce 1952. V Československu vyšla kniha poprvé až v roce 1991.

Česká televize: Jan Werich v roce 1968 – čte z knihy Hovory s Janem Masarykem

Z kapitol O svobodě, O velmocích a malých národech – Jan Werich cituje rozhovor mezi synem Janem Masarykem a otcem Tomášem Garriquem Masarykem z knihy Viktora Fischla *Hovory s Janem Masarykem*. V televizním vystoupení v pořadu Co tomu říkáte, pane Werich? v roce 1968. Kniha představíme v dalších vydáních novin.

■ EKONOMIKA | ■ HISTORIE | ● 5 minut čtení

Wall Street: využití války pro rozvoj mezinárodního kapitálu?

Když britsko-americký ekonomický historik Antony C. Sutton vydal v roce 1976 knihu *Wall Street and the Rise of Hitler*, vyvolal tím jednu z nejkontroverznějších debat o ekonomickém pozadí nacistického Německa. Sutton v ní tvrdí, že vzestup nacistické ekonomiky nebyl pouze výsledkem vnitřního vývoje Německa po první světové válce, ale také důsledkem rozsáhlých mezinárodních finančních vazeb a zahraničních investic, především z amerického finančního centra Wall Street.

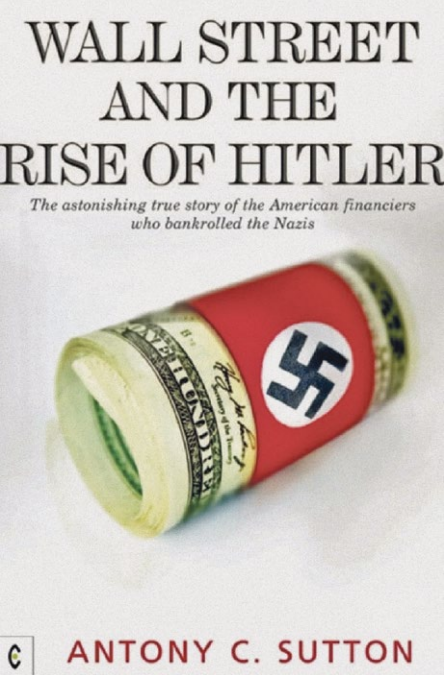
Autor svou práci opřel o archivní dokumenty z USA, obchodní záznamy, bankovní materiály i dokumentaci z Norimberských procesů. Na jejich základě se snažil doložit, že některé klíčové německé průmyslové koncerny byly v meziválečném období financovány zahraničním kapitálem a technologicky propojeny se západními korporacemi. Podle Suttona hrály zásadní roli zejména dva obrovské německé kartely: IG Farben a Vereinigte Stahlwerke.

Archivní dokumenty USA a obchodní záznamy

Chemický gigant IG Farben vznikl v roce 1925 sloučením několika velkých chemických firem. Ve 30. letech se stal jedním z pilířů německého válečného hospodářství. Vyráběl syntetický benzín, syntetický kaučuk Buna, chemikálie pro průmysl i armádu a další materiály nezbytné pro fungování nacistické válečné mašinerie. Sutton tvrdí, že technologický rozvoj koncernu byl umožněn také díky mezinárodní chemické spolupráci a zahraničním kapitálovým vazbám.

Podobnou roli podle autora sehrál ocelářský kolos Vereinigte Stahlwerke, založený v roce 1926. Tento koncern produkoval významnou část německé oceli a zásoboval zbrojní průmysl materiálem pro výrobu tanků, lodí i vojenské techniky. Sutton upozorňuje, že jeho rychlý růst probíhal v období rozsáhlých zahraničních půjček směřujících do Německa po první světové válce.

Klíčovou roli v celé konstrukci Suttonovy knihy hrají finanční programy jako Dawesův plán z roku 1924 a Youngův plán z roku 1929.

Ty měly stabilizovat německou ekonomiku a umožnit splácení válečných reparací. Podle Suttona však zároveň otevřely cestu obrovskému přílivu amerického kapitálu do německého průmyslu. Velká část německých dluhopisů byla podle autora prodávána na Wall Street a nakupována americkými investory.

Od nacistického průmyslu k moderním korporacím?

Sutton dále tvrdí, že některé průmyslové kartely nebyly pouze ekonomickými institucemi, ale také významnými politickými hráči. Podle jeho interpretace podporovala

část průmyslníků a finančníků nacistické hnutí již před převzetím moci Adolfem Hitlerem v roce 1933. Autor uvádí, že značná část prostředků použitých během volební kampaně NSDAP pocházela právě z kruhů spojených s velkým průmyslem.

Kniha zároveň identifikuje několik amerických finančních institucí a korporací, které měly podle Suttona obchodní nebo kapitálové vazby na Německo. Zmínuje velké bankovní domy z Wall Street, investiční fondy financující německé dluhopisy i americké průmyslové společnosti zapojené do technologické spolupráce. Sutton tvrdí, že vznikl rozsáhlý mezinárodní průmyslový systém, v němž byly americké a německé firmy propojeny kapitálem, technologiemi i vlastnickými podíly.

Kontinuita bezcharakterní průmyslové moci

Jedním z nejdiskutovanějších témat knihy je také osud těchto korporací po roce 1945. Po pádu nacistického režimu byly některé kartely sice rozděleny nebo reorganizovány, jejich průmyslová infrastruktura však podle Suttona z velké části přežila. Z koncernu IG Farben například vznikly nové společnosti jako BASF, Bayer nebo Hoechst AG. Z bývalých struktur Vereinigte Stahlwerke se později vyvinuly společnosti jako Thyssen AG a Krupp, které se nakonec spojily do dnešního koncernu ThyssenKrupp.

Suttonova základní teze zní, že politické dějiny nelze oddělit od dějin ekonomických. Bez sledování finančních toků, investic a korporátních vazeb podle něj není možné pochopit skutečné pozadí velkých historických událostí 20. století.

Historici však dodnes vedou spor o to, nakolik Suttonovy závěry odpovídají historické realitě. Zatímco existence mezinárodních finančních vazeb a zahraničních investic do německého průmyslu je doložená, řada odborníků kritizuje autora za to, že z těchto skutečností vyvozuje příliš široké závěry o koordinované podpoře nacismu ze strany západního kapitálu. Přesto kniha *Wall Street and the Rise of Hitler* zůstává jedním z nejznámějších a nejdiskutovanějších titulů o ekonomickém pozadí vzestupu nacistického Německa.

■ HISTORIE | ■ POLITIKA | ■ EKONOMIKA | ● 4 minuty čtení

Kartelové dohody firem USA a Velké Británie s nacistickým Německem?

IG Farben, obří německý chemický koncern a klíčový dodavatel nacistické válečné mašinerie, měl před druhou světovou válkou a během ní rozsáhlé obchodní a kartelové vazby na řadu západních firem, zejména v USA a Velké Británii. Mezi hlavní partnery a firmy spojené s IG Farben patřily:

- Standard Oil of New Jersey (později Exxon): Spolupráce byla velmi těsná, zejména v oblasti vývoje a licencování syntetického benzínu a gumy (Buna). Kartelové dohody omezovaly konkurenci v produkci těchto klíčových surovin.
- E.I. du Pont de Nemours & Company: Americký chemický gigant, který byl spojen s IG Farben přes sdílené podíly a kartelové dohody.
- General Dyestuffs Corporation: Tato americká společnost sloužila jako prodejní zástupce pro produkty IG Farben v USA.
- Ford Motor Company: Existovaly obchodní vazby týkající se dodávek materiálů.
- Imperial Chemical Industries (ICI) – Velká Británie: Britský protějšek, s nímž měl IG Farben kartelové dohody o rozdělení trhů.
- Advanced Solvents and Chemical Corporation of New York: Společnost spojená s distribucí a zájmy IG Farben v USA.
- Mezi zaměstnance německého IG Farben patřili významní vědci i nositelé Nobelovy ceny.

Tyto vazby byly součástí komplexního mezinárodního kartelového systému, který přetrvál i po vypuknutí války, často prostřednictvím zprostředkovatelů v neutrálních zemích (např. Švýcarsku), aby se obešla spojenecká námořní blokáda. Americké úřady po válce vyšetřovaly tyto vztahy, protože pomáhaly Německu obcházet kontrolu dovozu. Západní spojenci nicméně v roce 1951 rozdělili společnost IG Farben do původních společností. Čtveřice velkých rychle skupila zbývající malé a dnes jsou následníky IG Farben společnosti. Dnešní společnosti navazující na IG Farben:

- Agfa se zaměřuje na zobrazovací technologie, zdravotnické systémy a tisková řešení.
- BASF je jedním z největších chemických koncernů na světě a vyrábí chemikálie, plasty a průmyslové materiály.
- Bayer působí především ve farmacii, zemědělství a biotechnologiích.
- Aventis byla farmaceutická firma zaměřená na vývoj a výrobu léčiv.
- Sanoofi patří mezi největší světové výrobce léčiv, vakcín a zdravotnických produktů.

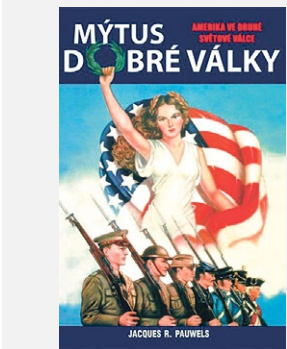
Z 24 ředitelů IG Farben obviněných v poválečném soudním procesu s IG Farben (1947–1948) před americkým vojenským tribunálem v podsekti Norimberských procesů, bylo 13 usvědčeno a posláno do vězení s tresty od jednoho do osmi

let odnětí svobody. Někteří z obviněných v soudním procesu byli následně vedoucí pracovníky v poválečné éře ve vedeních společností, které se oddělily od IG Farben.

O společnosti IG Farben existuje řada historických knih. Mezi nejznámější patří:

- Inside IG Farben: Hoechst During the Third Reich** – *Stephan H. Lindner*. Detailní historická studie o továrně Hoechst a fungování IG Farben během Třetí říše, včetně nucené práce a vztahů s nacistickým režimem.
- IG FARBEN** – *Richard Sasuly*. Jedna z prvních poválečných knih o koncernu. Kniha popisuje jeho vznik, hospodářský vliv a vazby na nacistické Německo. České vydání vyšlo už v roce 1950.
- A History of the I.G. Farben Trial** – *Stephan H. Lindner*. Kniha se věnuje norimberskému procesu s vedením IG Farben a otázce odpovědnosti průmyslu za válečné zločiny.
- I.G. Farben** – *Karl Aloys Schenzinger*. Starší literární a popularizační zpracování historie chemického průmyslu a koncernu IG Farben.
- Lékárník z Osvětimi** – *Patricia Posner*. Kniha není přímo o IG Farben, ale podrobně popisuje propojení firmy s koncentračním táborem v Osvětimi a farmaceutickým průmyslem během nacismu.

Války USA určují zájmy korporací a ekonomických elit?

Historik Jacques Pauwels tvrdí, že účast USA ve 2. světové válce nebyla vedena jen obranou demokracie, ale i zájmy elit a korporací. Ve své knize rozebírá mýty o vstupu USA do války. Titul byl roku 2000 evropským bestsellerem.

Rockefeller „Internationalista“: obchodní spolupráce s nacismem a IG Farben?

Kniha **Rockefeller „Internationalista“: Muž, který špatně vládne světu** od Emanuela M. Josephsona zkoumá vliv Rockefellerů na politiku a ekonomiku USA. Píše o napojení rodiny na globální mocenské a válečné struktury včetně nacistického Německa a SSSR.

■ EKONOMIKA | ● 4 minuty čtení

Kdo financoval Hitlerovo Německo?

Kniha Jamese Poola otevírá otázky o penězích, moci a politice meziválečné Evropy. Vzestup nacismu bývá často vysvětlován charismatem Adolfa Hitlera, propagandou nacistické strany nebo hospodářskou krizí Výmarské republiky. Americký historik James Pool však ve své rozsáhlé studii *Who Financed Hitler: The Secret Funding of Hitler's Rise to Power, 1919–1933* upozorňuje na další klíčový faktor – peníze a politické zájmy těch, kteří byli ochotni nacistické hnutí finančně podporovat.

Kniha, kterou James Pool napsal spolu se Suzanne Poolovou a která poprvé vyšla roku 1978, patří mezi práce snažící se rozplést složitou síť finančních zdrojů, jež podle autorů pomohly nacistické straně přežít období politické nestability po první světové válce a následně vyrůst v masové hnutí.

Peníze jako motor politického vzestupu

Pool vychází z otázky, která se v historiografii objevuje dodnes: jak se relativně malá radikální strana dokázala během několika let proměnit v politickou sílu schopnou převzít moc v Německu? Podle autorů nelze Hitlerův vzestup vysvětlit pouze ideologií nebo propagandou. Nacistická strana byla v mnoha obdobích finančně oslabená a bez podpory z různých zdrojů by pravděpodobně nedokázala udržet rozsáhlý aparát propagandy, stranické organizace a paramilitárních jednotek. Kniha proto sleduje několik hlavních typů financování. Autor zdůrazňuje, že nacistické hnutí nebylo financováno jedinou skupinou, ale šlo o kombinaci různých ekonomických a politických zájmů.

BBC „Banking with Hitler“: Dokumenty, výpovědi a důkazy

Britský investigativní dokument z roku 1998 natočený pro dokumentární cyklus BBC. Zabývá se finančními dějinami 2. světové války a je založen na odtajněných archivech amerického ministerstva financí, rozhovorech s historiky a výpovědích lidí z okruhu Henryho Morgenthaua, amerického ministra financí během války. „Never mind the Czech gold the Nazis stole...“

Rozbor archivních materiálů, financování války a vzniku obchodních sítí po válce podrobněji rozebereme v dalším čísle novin IR. Podpořte naši další práci a předplatě si noviny.

Původní myšlenka nuceného odsunu Němců z Československa a Polska

„Jak hrozné, fantastické a neuvěřitelné je, že bychom měli kopat zákopy a zkoušet si plynové masky kvůli sporu v daleké zemi mezi lidmi, o nichž nic nevíme.“

Neville Chamberlain (britský premiér), rozhlasový projev z 27. září 1938

Základní myšlenku nuceného odsunu tzv. sudetských Němců totiž nevymyslel prezident Beneš, ale vznesl ji již před válkou prosazoval Neville Chamberlain za tehdejší Anglii. Právě Chamberlain totiž navrhl, aby po válce byly do Německa odsunuty všechny německé menšiny z tehdejšího Československa a Polska, aby se tento etnický problém vyřešil jednou provždy, tak jako se to předtím stalo mezi Reckem a Tureckem. Německo a Němci totiž právě na základě oné dohody vítězných mocností již nemají možnost vznášet žádné hmotné ani finanční nároky plynoucí z nuceného vysídlení, poněvadž Německo je doposud stále vázáno smlouvou mezi ním a spojenci z 26. května 1952, doplněnou a později ještě ratifikovanou v Paříži 23. října 1954 (Convention on the Settlement of Matters Arising out of the War and Occupation, signed at Bonn on 26 May 1952, as amended by Schedule IV to the Protocol on the Termination of the Occupation Regime in the Federal Republic of Germany, signed in Paris on 23 October 1954), 332 UNTS 219. Marie Neuderflová

„Měli jste na vybranou mezi hanbou a válkou. Vybrali jste si hanbu a budete mít válku.“

Winston Churchill (tehdy opoziční politik v Británii), proneseno v parlamentu po podpisu dohody v říjnu 1938

Wikipedia: Kartel mezi Rockefellerovou firmou z USA Standard Oil Co. a IG Farben?

IG Farben vznikla roku 1925 spojením velkých chemických firem. Před invazí do Československa a Polska spolupracovala s nacisty na převzetí chemických závodů. V roce 1941 vyšetřování odhalilo kartelové vazby mezi IG Farben a Standard Oil Rockefellerů.

VLÁDNÍ DOKUMENT:

Česko-německá deklarace (1997)

 Ministerstvo zahraničních věcí „Obě strany se shodují v tom, že spáchané křivdy náležejí minulosti, a proto zaměřit své vztahy do budoucnosti. Právě proto, že si zůstávají vědomy tragických kapitol svých dějin, jsou rozhodnuty nadále dávat při utváření svých vztahů prioritu dorozumění a vzájemné shodě, přičemž každá strana zůstává vázána svým právním rádem a respektuje, že druhá strana má jiný právní názor.“ To je právě pasáž, kterou dlouhodobě kritizovaly některé sudetoněmecké organizace, protože deklarace neobsahuje požadavek na zrušení Benešových dekretů ani právní nárok na majetkové kompenzace.

SRAZ SUDETSKÝCH NĚMCŮ: Přinejmenším jsme měli požadovat zrušení Benešových dekretů. Německo-české prohlášení vztahy nezlepšilo

Německo-české prohlášení, podepsané v lednu 1997, s nímž jsme z řady vážných důvodů nemohli souhlasit a před jehož nedostatký jsme naléhavě varovali, sudetoněmecko-české vztahy nezlepšilo. Konečné teče se ovšem za bavorské pomoci podařilo zabránit. Bylo by bývalo žádoucí, aby spolkový kancléř Schröder při svém setkání s českým premiérem Zemanem v březnu tohoto roku přinejmenším požadoval zrušení Benešových dekretů, které se sudetských Němců dotýkají. Místo toho by byl nejraději smetl veškeré problémy minulosti jediným pohybem ze stolu. Touto svou politickou linií německý kancléř naše oprávněné zájmy pošlapal. Ukažme při tomto sudetoněmeckém dni, že takovéto zacházení nepřijímáme a že jsme společenskou silou, která nemůže být v politickém životě Spolkové republiky jednoduše přehlédnuta.

„Ten papír nemá absolutně žádný význam.“, řekl Hitler krátce po odjezdu delegací k dokumentu Mnichovské dohody, který Chamberlain nadšeně ukazoval v Londýně jako záruku „míru pro naši dobu“.

PREZIDENT EDVARD BENEŠ: Odsuny Němců nevymyslel. Odsuny Němců byly zařízeny USA, Ruskem a Francií

Dekrety prezidenta republiky jsou součástí českého právního řádu a v určitém smyslu také součástí ústavního vývoje státu, ale ne všechny mají přímo povahu ústavního zákona. Po válce byly všechny dekrety dodatečně potvrzeny Prozatímním Národním shromážděním ústavním zákonem č. 57/1946 Sb., čímž byly začleněny do československého právního řádu. Ústavní soud České republiky v nálezu Pl. ÚS 14/94 (vyhlášeném pod č. 55/1995 Sb.) konstatoval, že dekrety byly v době svého vzniku legitimním a legálním aktem a tvoří součást právního řádu.

POSTUPIMSKÝ PROTOKOL: Článek XIII – Transfer německého obyvatelstva

Tři vlády, které posoudily tuto otázku ve všech jejich aspektech, uznávají, že transfer německého obyvatelstva nebo jeho částí, které zůstaly v Polsku, Československu a Maďarsku, bude nutno provést do Německa. Proto se ukládá příslušným vládám, aby co nejdříve podaly zprávu o rozsahu, v jakém již tyto osoby vstoupily do Německa z Polska, Československa a Maďarska, a aby předložily odhady o době a tempu, v jakém by mohly být další transfery prováděny. Protokol postupimské konference (Protocol of the Proceedings of the Berlin Conference), 1.–2. srpna 1945, článek XIII. Podepsání: J. V. Stalin, Harry S. Truman, C. R. Attlee, Berlín 2. srpna 1945

MNICHOVSKÁ DOHODA 1938: USA, Británie a Francie jednaly z ekonomických zájmů

„Mnichovská dohoda jako vědomá obět Československa položená západními mocnostmi ve snaze nasměrovat Hitlerovo Německo proti Sovětskému svazu? Ano, financování předválečného Německa, obrovské finanční toky během války i další informace ukazují na to, že Británie a Francie nejednaly ze slabosti, ale z geopolitického kalkulu a ekonomických zájmů.“ – Robin Čumpelík. Mnichovská dohoda bývá často prezentována jako důsledek strachu západních mocností z další války. Existují i názory a důkazy, že Británie a Francie vnímaly nacistické Německo jako protiváhu vůči Sovětskému svazu. Politika appeasementu (politika ústupků) tak podle těchto interpretací nebyla pouze projevem slabosti, ale i vědomým geopolitickým rozhodnutím – výsledkem bylo obětování Československa.

■ DOPIS MINISTROVI ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČR | ● 5 minut čtení

Podnět k persona non grata

Ministr zahraničních věcí České republiky
Mgr. Petr Macinka
Věc: Podnět Ministerstvu zahraničních věcí ČR k udělení statusu persona non grata
V Praze dne 29. dubna 2026

Vážený pane ministře, obracíme se na Vás s podnětem k prověření spolu a zejména činnosti osoby **Bernd Posselt**, Sprecher der sudetendeutschen Volksgruppe und Bundesvorsitzender der Sudetendeutschen Landsmannschaft (Mluvíci sudetoněmecké národnostní skupiny a spolkový předseda Sudetoněmeckého landsmansaftu) zastupující zahraniční spolek **Sudetendeutsche Landsmannschaft Bundesverband e. V. (SL)** a jeho technického personálu na území České republiky, a to z hlediska možného ohrožení bezpečnostních zájmů České republiky, porušování pravidel diplomatického styku či jiné činnosti odporující veřejnému pořádku a státní bezpečnosti.

S ohledem na institut persona non grata podle mezinárodního diplomatického práva navrhujeeme zvážit označení příslušné osoby za persona non grata, případně v případě technického či administrativního personálu za nepřijatelnou osobu (unacceptable person), pokud budou zjištěny relevantní důvody pro takový postup.

Současně žádáme Ministerstvo zahraničních věcí České republiky o posouzení této věci ve spolupráci s příslušnými bezpečnostními složkami státu, zejména Policií ČR a Bezpečnostní informační službou, a o přijetí odpovídajících opatření na ochranu bezpečnosti a suverenity České republiky.

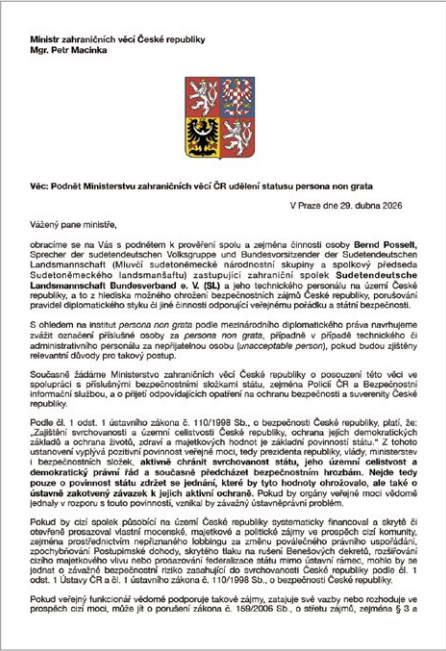
Podle čl. 1 odst. 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, platí, že: „Zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je základní povinností státu.“ Z tohoto ustanovení vyplývá pozitivní povinnost veřejné moci, tedy prezidenta republiky, vlády, ministerstva i bezpečnostních složek, aktivně chránit svrchovanost státu, jeho územní celistvost a demokratický právní řád a současně předcházet bezpečnostním hrozbám. Nejde tedy pouze o povinnost státu zdržet se jednání, které by tyto hodnoty ohrožovalo, ale také o důležitou záležitost závazek k jejich aktivní ochraně. Pokud by orgány veřejné moci vědomě jednaly v rozporu s touto povinností, vznikal by závažný ústavněprávní problém.

Pokud by cizí spolek působící na území České republiky systematicky financoval a skrytě či otevřeně prosazoval vlastní mocenské, majetkové a politické zájmy ve prospěch cizí komunity, zejména prostřednictvím nepřiznaného lobbingu za změnu poválečného právního uspořádání, zpochybňování Postupimské dohody, skrytého tlaku na rušení Benešových dekretů, rozšiřování cizího majetkového vlivu nebo prosazování federalizace státu mimo ústavní rámec, mohlo by se jednat o závažné bezpečnostní riziko zasahující do svrchovanosti České republiky podle čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR a čl. 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

Pokud veřejný funkcionář vědomě podporuje takové zájmy, zatajuje své vazby nebo rozhoduje ve prospěch cizí moci, může jít o porušení zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, zejména § 3 a násl., a současně

o možné naplnění znaků trestného činu podle § 329 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (zneužití pravomoci úřední osoby).

Jestliže jsou tyto aktivity financovány prostřednictvím skrytých darů, nepřiznaných kampaní nebo zahraničního politického vlivu, může docházet k obcházení zákona č. 234/2025 Sb., o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy, zejména povinnosti transparentního volebního účtu, zveřejnění dárců a zákazu nepřipustného zahraničního financování.

Pokud by finanční nebo organizační podpora směřovala k činnostem ohrožujícím demokratický řád, ústavní pořádek nebo práva a svobody občanů, mohly by být naplněny i skutkové podstaty podle § 403 a § 404 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, tedy podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka, případně další ustanovení na ochranu republiky a její bezpečnosti.

Současně si Vás dovolueme požádat o co nejblížší osobní jednání, při němž bychom Vám mohli předložit další dokumenty, historické podklady, právní argumentaci a svědecké výpovědi pamětníků, kteří mají přímou zkušenost s událostmi před druhou světovou válkou i během ní. Jedním z nich je pan Rudolf Kunzmann, pamětník událostí roku 1938, který může podat svědectví o tehdejších násilnostech a jejich následcích. Domníváme se, že taková svědectví nelze opomíjet.

Máme silné podezření, že v některých případech dochází k jednání, která mohou být v rozporu s historickou právní kontinuitou, mezinárodními závazky České republiky i zásadami ochrany státní suverenity. Bohužel dosavadní informace a zkušenosti nesou znaky pokračujícího porušování zákona ze strany některých českých občanů, jimž byla z rukou občanů České republiky svěřena výkonná moc státu.

Proto považujeme osobní jednání s Vámi za nezbytné a žádáme o stanovení nejblížšího možného termínu schůzky.

Děkuji za Vaši osobní pozornost věnovanou této záležitosti.

S přátelským pozdravem,
Robin Čumpelík, Miroslav Suchopár

Dopis předán současnému ministrovi zahraničních věcí České republiky, kterým je Mgr. Petr Macinka. Předáno osobně přímo do kabinetu ministra zahraničních věcí dne 29. 4. 2026.

POSTUPIMSKÝ PROTOKOL:

Určil poválečnou mapu Evropy vykoupenou krví miliónů mrtvých lidí

Zahraniční vztahy Spojených států, diplomatické dokumenty, Berlínská konference (Postupimská konference), 1945, svazek II. Spisy L/T, Č. 1383 Protokol o průběhu Berlínské konference Berlín, 1. srpna 1945. K tomuto dokumentu je připojen schválený protokol **Berlínské konference**. Podepsáno: J. Stalin, Harry S. Truman, C. R. Attlee. Oficiální americká edice dokumentů (U.S. Department of State – FRUS)

SKRYTÉ ZÁJMY? Dlouhodobý sudetoněmecký plán na federalizaci Evropy

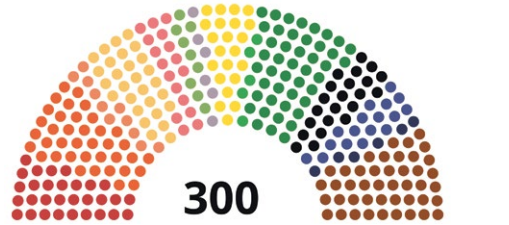
Knih *Bernd Posselt erzählt Europa. Geschichte und Personen – Bauplan und Visionen* sleduje vývoj evropské myšlenky od dob Karla Velikého až po současnost, věnuje se osobnostem evropského sjednocení, základům demokracie a evropského způsobu života a zároveň předkládá návrhy pro budoucnost Evropské unie. Autor v ní otevřeně „zastává vizi Evropského spolkového státu (*Europäischer Bundesstaat*) se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a silným nadnárodním parlamentem, který volí evropskou vládu“.

BERND POSSELT: Argumenty k zbrojení Německa a válce proti Rusku?

Bernd Posselt dlouhodobě používá argument o „imperiálním“ nebo expanzivním Rusku jako jeden z hlavních důvodů pro hlubší evropskou integraci, společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a silnější evropskou obranu. Ve vztahu k Rusku Posselt po roce 2014 a zejména po invazi na Ukrajinu označuje politiku Vladimíra Putina za imperiální a tvrdí, že Evropa musí být schopna se bránit proti agresi a vydírání. Argumentuje tím, že slabost Evropy podle něj zvyšuje riziko konfliktu, zatímco silná společná obrana má válce předcházet a zachovat mír. Bernd Posselt nenalézá morální ani politické ospravedlnění pro paušální vyhnání Němců ze střední a východní Evropy. (Zdroj: Bernd Posselt vypráví o Evropě)

POLITICKÉ ROZHODNUTÍ: Odsun Němců z Polska, Československa a Maďarska

O poválečném odsunu německého obyvatelstva rozhodly vítězné mocnosti na konferencích v Jaltě a definitivně na Postupimské konferenci v roce 1945. Postupimská dohoda výslovně stanovila, že přesun německého obyvatelstva má proběhnout pod kontrolou spojeneckých mocností. Československý odsun tedy nebyl jednostranným rozhodnutím Prahy, ale součástí poválečného uspořádání Evropy schváleného Spojenci.

SVOBODNÉ PARLAMENTNÍ VOLBY (1935): Sudetští Němci volí svobodně nový domov

Svobodné parlamentní volby v Československu se konaly 19. května 1935. Výsledkem bylo vítězství nově vzniklé Sudetoněmecké strany, která získala 44 mandátů v Poslanecké sněmovně a 23 mandátů v Senátu. Strana, financovaná německou nacistickou stranou, získala více než dvě třetiny hlasů sudetských Němců. Volební účast dosáhla 91,9 % ve volbách do Poslanecké sněmovny a 81,2 % ve volbách do Senátu. Tyto volby byly posledními volbami v Československu až do roku 1946.

Milan Hodža

„Byli jsme hozeni vlkům, aby se utíšil jejich hlad, ale oni jen více vyhládli.“

Milan Hodža, Předseda vlády Československa

Édouard Daladier

„Francie nemůže připustit spáchání hrubých nespravedlností na malých zemích kvůli hrozbě války.“

Édouard Daladier, francouzský premiér, vyjádřil svou obavu před Mnichovskou konferencí. Přesto nakonec dohodu podepsal pod britským tlakem a pod vlivem francouzských vnitřních problémů.

Maxim Litvinov

„Máme v úmyslu splnit své závazky vyplývající z paktu a společně s Francií poskytnout pomoc Československu všemi cestami, které jsou nám otevřeny.“

Maxim Litvinov, tehdejší sovětský ministr zahraničí, patřil mezi nejostřejší kritiky Mnichovské dohody. Ve Společnost národů veřejně vystoupil proti tlaku na ČSR.

■ DOPIS MINISTROVI VNITRA ČR | ● 9 minut čtení

Podnět k prošetření

Ministr vnitra České republiky
Mgr. Lubomír Metnar
Věc: Podnět Ministerstvu vnitra ČR
k prošetření vlivu Sudetendeutsche Landsmannschaft na území České republiky a dlouhodobé prosazování zájmů cizí mocnosti na území ČR
V Praze dne 29. dubna 2026

Vážený pane ministře,
„Sjezd Sudetendeutsche Landsmannschaft Bundesverband e. V. (SL) v České republice je popřením výsledků 2. světové války v celém rozsahu, včetně popření Postupimských dohod. Odsun, jak konstatovaly právě v Postupimi vítězné mocnosti, nebyl žádnou mstou na Němcích, nýbrž aktem, který měl do budoucna jednou provždy znemožnit Německu zneužití svých zahraničních menšin k tlaku na sousedy a vyvolávání válek. Nic více, nic méně,“ Ing. Rudolf Kunzmann, CSc.

Obracejme se na Vás s podnětem k prověření činnosti spolku a zejména činnosti osoby Bernd Posselt, Sprecher der sudetendeutschen Volksgruppe und Bundesvorsitzender der Sudetendeutschen Landsmannschaft (Mluvčí sudetoněmecké národnostní skupiny a spolkový předseda Sudetoněmeckého landsmanšaftu) zastupující zahraniční spolek Sudetendeutsche Landsmannschaft Bundesverband e. V. (SL).

Máme silné podezření o skrytém lobbingu, skrytém financování a skrytém zájmu aktivit spolku Sudetendeutsche Landsmannschaft, který uskutečňuje ve spolupráci s českými úředníky, českými politiky a dokonce některými občany jenž zastávají výkonnou politikou moc svěřenou občany České republiky.

Žádáme o prošetření organizace Sudetendeutsche Landsmannschaft, která se po skončení 2. světové války nikdy nesmířila s novým uspořádáním Evropy na základě Postupimského protokolu.

Ve svých stanovách z roku 1949 tento spolek rukou svých zakladatelů uvádí následující: „**Předpokladem i pro to by byla připravenost Čechů a Poláků vrátit vyhnaným Němcům jejich domov. Všechny tyto úkoly mohou být řešeny jen v rámci federalistického celkového uspořádání Evropy.**“

Sudetendeutsche Landsmannschaft na přelomu let 2014–2015 zásadním způsobem proměňuje své stanovy směrem k řešení otázky Postupimské dohody, potažmo Benešových dekretů v České republice. Můžeme se domnívat, že jde o změnu strategie, kdy mají být dosaženy stejné cíle za použití jiných prostředků, nástrojů komunikace, skrytého financování a skrytého lobbingu, který postupně uvolňuje cestu k německé kultuře, německému majetku, ale zejména německým plánům na budoucí federalizaci Evropy.

Pojem „smíření“ je z pohledu občanů České republiky velmi zavádějící a manipulativní. Bohužel jde opět o strategii prosazování myšlenek federalizace Evropy. Za tímto účelem jsou Bavorskou vládou vynakládány významné finanční prostředky i jiné úsilí k tomu, aby ovlivnily chod České republiky.

Podle slov a oficiální publikace pana Bernda Posselta „*Bernd Posselt vypráví o Evropě: Dějiny a osoby – stavební plán a vize*“ se k plánu vydanému v publikaci v roce 2020 uvádí následující: „Společné dějiny Evropy nám přibližuje z hlediska historického, kulturního, náboženského i politického, vypráví o vůdčích osobnostech evropského sjednocení, zabývá se základy demokracie a evropským modelem života. Předkládá

také návrhy pro budoucnost Evropské unie. Bernd Posselt nenalézá morální ani politické ospravedlnění pro paušální vyhnání Němců ze střední a východní Evropy.“
Kniha v originále Bernd Posselt erzählt Europa. Geschichte und Personen – Bauplan und Visionen, kde předkládá návrhy pro budoucnost Evropské unie a zdůrazňuje, že právě sjednocená Evropa je podle autora zárukou. zastává vizi Evropského spolko-vého státu (Europäischer Bundesstaat) se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a silným nadnárodním parlamentem, které volí evropskou vládu.

Vzhledem ke stále platné legislativě

základního ústavního práva lze pohlížet na podobnou činnost, vyjádření, skrytý lobbing a skryté financování aktivit cizí mocnosti na území České republiky jako na aktuální bezpečnostní riziko, které je způsobeno také výše uvedenou nečinností a pasivitou při uplatňování základních bezpečnostních pravidel státu. Otázky a prověření těchto skutečností mají ze strany bezpečnostních složek ČR mířit zejména na předsedu vlády, vládu ČR a prezidenta republiky, zda nyní i v budoucnu v této věci konají v duchu zájmu občanů ČR a k zájmu zachování celistvosti státu.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem můžeme pokládat historii spolku, současnou činnost spolku, jeho financování a zejména veřejné plány pro federalizaci Evropy Sudetendeutsche Landsmannschaft za závažné. Ctíme svobodu slova a projevu, ale s ohledem na veškeré historické zkušenosti, historii tohoto spolku, jeho zakladatelů, dobové dokumenty, základní plány a stanovy můžeme pokládat současnou činnost, vedení spolku a plány reprezentované panem Berndem Posseltem za velmi extrémní ve vztahu k přeuspořádání a novodobému smířování směrem k federalizaci Evropy.

Při jiném výkladu, symbolice a politických ambicích Německa reprezentovaných panem Berndem Posseltem můžeme jeho vyjádření a plány vnímat jako extremistické, přihlédneme-li ke všem historickým materiálům a archivům v České republice, Spolkové republice Německo nebo Spojených státech amerických.

Sdružení Sudetendeutsche Landsmannschaft dlouhodobě sdružuje sympatizanty a podporovatele historických myšlenek federalizace Evropy. Dovolte, abychom připomněli oficiální publikaci „*Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti: manuál pro Policii ČR*“, vydanou Ministerstvem vnitra ČR v roce 2007, která slouží jako metodická

pomůcka pro Policii ČR při rozpoznávání extremistických symbolů, znaků a projevů.

Dále bychom rádi upozornili na nově zveřejněné seznamy vztahující se k členství v Národně socialistické německé dělnické straně (NSDAP), kde jsou zveřejněny odborné genealogické a archivní zdroje. Národní správa archivů a záznamů (NARA – Národní správa archivů a záznamů Spojených států amerických) dne 27. 2. 2026 poprvé kompletně zpřístupnil online archiv celé členské kartotéky NSDAP. Samotné dokumenty byly americkou správou drženy již od poválečného období a pocházejí z bývalého Berlin Document Center, které USA spravovaly až do roku 1994.

Podle čl. 1 odst. 1 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, platí, že: „Zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je základní povinností státu.“ **Z tohoto ustanovení vyplývá pozitivní povinnost veřejné moci, tedy prezidenta republiky, vlády, ministrů i bezpečnostních složek, aktivně chránit svrchovanost státu, jeho územní celistvost a demokratický právní řád a současně předcházet bezpečnostním hrozbám. Nejde tedy pouze o povinnost státu zdržet se jednání, které by tyto hodnoty ohrožovalo, ale také o ústavně zakotvený závazek k jejich aktivní ochraně.** Pokud by orgány veřejné moci vědomě jednaly v rozporu s touto povinností, vznikal by závažný ústavněprávní problém.

Pokud veřejný funkcionář vědomě podporuje takové zájmy, zatajuje své vazby nebo rozhoduje ve prospěch cizí moci, může jít o porušení zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, zejména § 3 a násl., a současně o možné naplnění znaků trestného činu podle §329 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (zneužití pravomoci úřední osoby).

Současně žádáme Ministerstvo vnitra České republiky o posouzení této věci ve spolupráci s příslušnými bezpečnostními složkami státu, zejména Policií ČR a Bezpečnostní informační službou, a o přijetí odpovídajících opatření na ochranu bezpečnosti a suverenity České republiky.

Současně si Vás dovoluujeme požádat o co nejbližší osobní jednání, při němž bychom Vám mohli předložit další dokumenty, historické podklady, právní argumentaci a svědecké výpovědi pamětníků, kteří mají přímou zkušenost s událostmi před druhou světovou válkou i během ní. Jedním z nich je pan Rudolf Kunzmann, pamětník událostí roku 1938, který může podat svědectví o tehdejších násilnostech a jejich následcích. Domníváme se, že taková svědectví nelze opomíjet.

Máme silné podezření, že v některých případech dochází k jednání, která mohou být v rozporu s historickou právní kontinuitou, mezinárodními závazky České republiky i zásadami ochrany státní suverenity. Bohužel dosavadní informace a zkušenosti nesou znaky pokračujícího porušování zákona ze strany některých českých občanů, jímž byla z rukou občanů České republiky svěřena výkonná moc státu.

Proto považujeme osobní jednání s Vámi za nezbytné a žádáme o stanovení nejbližšího možného termínu schůzky. Děkuji za Vaši osobní pozornost věnovanou této záležitosti.

S přátelským pozdravem,
Robin Čumpelík,
Miroslav Suchopár

Dopis předán současnému ministrovi vnitra České republiky, kterým je Mgr. Lubomír Metnar. Předáno osobně přímo do kabinetu ministra zahraničních věcí dne 29.4. 2026.

Rakouský Sudetoněmecký landsmanšaft:

Požadují 28 miliard dolarů za majetek, odškodnění 3 milionů odsunutých, odškodnění 272 900 obětí odsunu a odškodnění za genocidu?

Web rakouského Sudetoněmeckého landsmanšaftu obsahuje řadu silně jednostranných a historicky i právně sporných tvrzení, která nejsou obecně přijímána historiky ani mezinárodním právem. Organizace zde uvádí požadavky na „27,8 miliardy dolarů“ za zabavený majetek, odškodnění odsunutých Němců s údajem o „272 900 sudetoněmeckých mrtvých“ a poválečný odsun označuje za „genocidu“ („Völkermord“). Uvedené počty obětí vycházejí především z publikací autorů blízkých sudetoněmeckým organizacím, například Heinze Nawratila, a nepředstavují obecně uznávaný historický konsensus. Stejně tak zmíněné miliardové částky nejsou mezinárodně uznanými reparacemi, ale pouze odhady majetkových ztrát prezentovaných samotným landsmanšaftem.
Zdroj: www.sudeten.at

Vojenský historický archiv:

Chování části německého obyvatelstva během okupace i bezprostředně po válce v roce 1945–1946

Ročenka 2009 Vojenského historického archivu obsahuje mimo jiné rozsáhlou dokumentační část věnovanou vztahu československé armády a německé menšiny v roce 1945, problematice odsunu Němců, bezpečnostní situaci v pohraničí a poválečné správě území. Publikace se zabývá například činností československé armády vůči německému obyvatelstvu po válce, evidencí Němců určených k odsunu, bezpečnostními opatřeními, konfiskacemi majetku i chaotickou situací během tzv. divokého odsunu. Součástí jsou archivní dokumenty a odborné studie mapující chování části německého obyvatelstva během okupace i bezprostředně po válce, včetně problémů se sabotážemi, ozbrojenými skupinami Werwolfu, kolaborací s nacistickým režimem a poválečnými represivními opatřeními československých úřadů. *Zdroj PDF:*

Historie Sudetoněmeckého landsmanšaftu: Sdružení založeno 1950 bývalými nacisty

Vedení „Sudetendeutsche Landsmannschaft“ po jeho vzniku v roce 1950 zahrnovalo řadu osob, které byly dříve členy nacistických organizací nebo působily ve strukturách nacistického Německa. Historicky doloženým příkladem je první mluvčí Rudolf Lodgman von Auen, který ještě před válkou podporoval odtržení pohraničí od Československa. Část poválečných funkcionářů měla členství v NSDAP nebo vazby na nacistickou správu a řada sudetoněmeckých organizací po válce sdružovala bývalé příslušníky struktur spojených s nacistickým režimem, přestože se landsmanšaft později prezentoval jako demokratická organizace zastupující vysídlené sudetské Němce.

Sudetoněmecký landsmanšaft:

Witikobund jako hlavní zdroj obvinění

Problém není primárně v tom, že by sama organizace byla neonacistická, ale je v dlouhodobých vazbách části jejího pravého křídla na nacionalistické, revizionistické a někdy i krajně pravicové či otevřeně pravicové extremistické kruhy. Nejčastěji se to týkalo zejména okruhu kolem spolku Witikobund. Po roce 1945 vznikl landsmanšaft s oficiálně smířlivější linií („bez pomsty a odvety“), ale zároveň uvnitř působili lidé s velmi tvrdé revizionistickými postoji. Například někteří zakladatelé a vlivní představitelé Witikobundu byli bývalí nacionalističtí či nacističtí funkcionáři; Witikobund měl dlouhodobě silný vliv i uvnitř landsmanšaftu.

Manuál pro Policii ČR: Extremismus

Symboly používané extremisty na území České republiky v současnosti. Vydalo Ministerstvo vnitra, Praha 2006.

Změna strategie landsmanšaftu: Stanovy sudetských němců 1949 a dnešní tlak na federalizaci

Zásady sudetoněmecké evropské politiky 1949 organizované bývalými nacisty: „Naším bezpodmínečným požadavkem je navrácení domova v jazykových hranicích z roku 1937... Zároveň jde o ustavení snesitelných vztahů mezi Německem a jeho západoslovanskými sousedy. Předpokladem i pro to by byla připravenost Čechů a Poláků vrátit vyhnaným Němcům jejich domov. Všechny tyto úkoly mohou být řešeny jen v rámci federalistického celkového uspořádání Evropy, které vylučuje hegemonní postavení jakékoli velmoci.

Bohuslav Ečer, generál justiční služby: Jak jsem stíhal nacisty

Cenné dobové svědectví o vzniku poválečné spravedlnosti a podílu Československa na stíhání nacistů přináší kniha *Jak jsem je stíhal*. Jde o reportážně-memoárové dílo československého právníka, generála justiční služby a odborníka na mezinárodní právo Bohuslava Ečera, které vyšlo v roce 1946. Publikace popisuje jeho dramatický útěk před nacisty z Protektorátu, působení v exilu ve Francii a Velké Británii i jeho práci při vyšetřování a stíhání nacistických válečných zločinců během a po druhé světové válce.

Byl jsem číslem 7809

Kompletní texty k fotografiím z knihy „Byl jsem číslem 7809“.

Archiv členů NSDAP

Nové zveřejněný, 2026. Records Relating to Membership in the Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (NSDAP)

■ POLITIKA | ■ SPOLEČNOST | ● 5 minut čtení

Ústavní činitelé nesou plnou odpovědnost za další dění po roce 2026

Jaká rizika způsobují čeští politici a ústavní činitelé vstřícným přístupem k Sudetoněmeckému landsmanšaftu? Vztahy českých politiků k Sudetoněmec-kému landsmanšaftu patří už od roku 1989 k nejcitlivějším tématům české politiky. Každé politické prohlášení, účast na sudetoněmeckém sjezdu nebo veřejná podpora českých Němců („Sudetáků“) pravidelně vyvolává ostré debaty. Odborníci, historici, pamětníci a občané České republiky dlouhodobě upozorňují na několik významných rizik.

České zájmy, ústavní právo a územní celistvost České republiky?

Chronologický přehled českých politiků a představitelů vůči Sudetoněmeckému landsmanšaftu (1989–2026)

Rok	Politik	Funkce	Konkrétní krok / citace
1989	Václav Havel	prezident	Mluvil o morální odpovědnosti za odsun a odmítání kolektivní viny. Vyvolal tím ostré domácí spory.
1990	Jiří Dienstbier	ministr zahraničí	Podporoval česko-německé smíření a kontakty s německými krajanskými organizacemi.
1997	Václav Klaus, Josef Zieleniec	premiér, ministr zahraničí	Podepsali Česko-německou deklaraci. Dokument otevřel institucionalizovaný dialog s německou stranou.
2002	Miloš Zeman	premiér	Tvrdě odmítal landsmanšaft. Sudetské Němce označil za „Hitlerovu pátou kolonu“.
2003	Petr Pithart	předseda Senátu	Dlouhodobě podporoval česko-německé smíření a dialog o odsunu.
2013	Karel Schwarzenberg	ministr zahraničí	Kriticky mluvil o poválečném odsunu a kolektivní vině. Prosazoval smíření s Němci.
2014	Tomáš Jeříněk	ředitel Česko-německého fondu budoucnosti	Podporoval společné projekty s landsmanšaftem a česko-německou historickou spoluprací.
2015	Pavel Bělobrádek	vicepremiér	Poslal zdravici sudetoněmeckému sjezdu. Mluvil o společné evropské budoucnosti.
2016	Daniel Herman	ministr kultury	Jako první člen české vlády vystoupil na sudetoněmeckém sjezdu. Oslovil účastníky „milí krajané“.
2016	Bernd Posselt + Daniel Herman	landsmanšaft / ministr	Herman se setkal s vedením SdL a mluvil o smíření a společné historii.
2017	Pavel Bělobrádek	vicepremiér	Účast na sjezdu v Augsburgu označil za „gesto smíření“.
2017	Daniel Herman	ministr kultury	Opět vystoupil na sudetoněmeckém sněmu.
2018	Pavel Bělobrádek	předseda KDU-ČSL	Pokračoval v kontaktech se sudetoněmeckým vedením.
2018	Andrej Babiš	premiér	Jeho vláda neorganizovala přímé kontakty se Sudetoněmeckým landsmanšaftem, ale pokračovala v česko-německé spolupráci na vládní úrovni.
2018	Jan Hamáček	ministr vnitra a předseda ČSSD v Babišově vládě	Navazoval na česko-německý dialog a podporoval přeshraniční spolupráci s Bavorskem a sudetoněmeckými spolký na regionální úrovni.
2019	Tomáš Petříček	ministr zahraničí v Babišově vládě	Podporoval pokračování česko-německého smířování a přeshraniční spolupráce.
2020	Tomáš Petříček	ministr zahraničí v Babišově vládě	Veřejně podpořil pokračování Česko-německého diskusního fóra a smířovacích projektů vzniklých po deklaraci z roku 1997.
2023	Petr Pavel	prezident	Přijel na motorce do bavorského Selbu na Bavorsko-české týdny přátelství. Veřejně poděkoval šéfovi Sudetoněmeckého krajanského sdružení Berndu Posseltovi za zlepšení česko-německých vztahů.
2023	Petr Pavel	prezident	Řekl: „Vítám posun v Sudetoněmeckém krajanském sdružení a chtěl bych poděkovat Berndu Posseltovi.“
2023	Petr Pavel, Markus Söder	prezident, bavorský premiér	Společné vystoupení v Selbu bylo německou stranou označeno za silné gesto česko-bavorského smíření.
2023	Mikuláš Bek	ministr školství	Reprezentoval českou vládu na sudetoněmeckém sjezdu.
2025	Mikuláš Bek	ministr školství	Na sjezdu v Řezně zdravil sudetské Němce jménem české vlády.
2026	Petr Pavel	prezident	Pozval bavorského premiéra Markuse Södera na Pražský hrad v souvislosti se sudetoněmeckým sjezdem v Brně.
2026	Martin Kupka	ministr / ODS	Řekl, že současný program SdL směřuje ke smíření a spolupráci.
2026	Petr Fiala	premiér	Nepřímo podpořil pokračování dialogu tím, že vláda vysílala své zástupce na sudetoněmecké akce.

■ HISTORIE | ■ POLITIKA | ■ SPOLEČNOST | ● 4 minuty čtení

Od prezidenta Beneše po dnešek: hazard s českou státností

Budou Lichtenštejnové správci českého majetku? Petr Pavel chce společný fond

„Dnes už se tvrdí, že to není pravda, ale Hitler poslal Lichtenštejnům spoustu vězňů z koncentráku, aby pracovali na jeho statcích. Knížepán si to dokonce s SS sám vyjednal,“ říká historik a badatel Milan Calábek v rozhovoru pro pořad Právě teď.

Žlutice, později nazývané Luditz.

Místo, které dlouho odolávalo germanizačním tlakům

Důkazem je i dnešní národní kulturní památka Žlutický kancionál, pořízená roku 1558 na náklady města pro místní literátské bratrstvo. Ve vypjatých 30. letech se objevily snahy o jeho převoz do Německé říše; pokusy o záchranu údajně skončily vězením v koncentračním táboře, zatímco část zfanatizovaných sudetských Němců slavila události ohni na zřícenině hradu Nevděk a vyzváněním zvonů. Místní představitel také vyslal deputaci k misi Walter Runciman, která roku 1938 zkoumala vztahy mezi Čechy a Němci v Československu, s tvrzením, že společné soužití již není možné. Žlutické náměstí bylo přejmenováno na Adolf-Hitler-Platz a české rodiny byly nuceny odejít. Dne 4. prosince 1938 sudetští Němci plebiscitně schválili připojení k Německé

říši a odevzdáním hlasu „Ja“ vyjadřovali podporu heslu „Heim ins Reich“. Válečná sbírka k Hitlerovým narozeninám pak v Sudetech 30. dubna 1940 vynesla 6 750 572 říšských marek.

Sudetoněmecký landsmanšaft je stále ovlivňován Witikobundem?

V letech 2000–2009 pokračovala kritika, že pravé křídlo Sudetoněmeckého landsmanšaftu je stále ovlivňováno Witikobundem a revizionisty. Objevovaly se také osobnosti napojené na krajní pravici nebo historický revizionismus. V roce 2015 vedení pod Berndem Posseltem provedlo výrazný obrat: odstranilo požadavek „znovuzískání vlasti“, vypustilo nárok na restituci nebo rovnocenné odškodnění a výslovně se distancovalo od Witikobundu. Witikobundu byla dokonce upřena legitimita mluvit jménem sudetských Němců. Tento krok vyvolal uvnitř organizace ostrý konflikt.

Vyhlašování volyňských Čechů: Ukrajinská povstalecká armáda a ukrajinští nacionalisté

Edvard Beneš pomohl po druhé světové válce zachránit část volyňských Čechů, kteří během války čelili násilí a vyhlašování na Volyni. Mnoho z nich bylo následně přesídleno do pohraničí Československa, zejména na Žatecko, kde

po odsunu Němců znovu budovali české obce a hospodářství. Vyhlašování volyňských Čechů probíhalo hlavně během druhé světové války na území Volyně (dnes Ukrajina). Násilí páchaly především jednotky Ukrajinské povstalecké armády a ukrajinští nacionalisté, usilující o vytvoření samostatného ukrajinského státu bez jiných národností. Oběťmi byli zejména Poláci, ale útoky zasáhly i české vesnice. Důvodem byla snaha ovládnout území, odstranit „cizí“ obyvatelstvo a získat majetek i kontrolu nad krajem. Některé české obce byly vypáleny a civilisté zavražděni.

Petr Kratochvíl Dnešní nacistické divadlo a budování Čtvrté říše

„Tak mi došlo, jak se věci opakují. Jak se neustále točíme v kruhu. Pamatuji si na zvací dopis, který poslali v roce 1968 Rusům, aby k nám přišli „nás osvobodit“. To byl pěkný zvací dopis. Zkrátka se tehdy zase papaláší rozhodli pozvat sem Rusy, aby nás zachránili. Dnes se to opakuje. Dnes tu máme opět zvací dopis umělců, „lepších lidí“ a všech, kteří podporují toho výtečníka na Pražském hradě, bývalého špiona. A tak sem teď znovu pozvali Sudetoněmecký landsmanšaft do Brna. No Brňáci, co to děláte? Nevím, jestli se mám smát, brečet, nebo křičet. Ty, kteří nás osvobodili, jsme vyhnali. Američany jsme také vlastně už vyhnali? A koho si sem pozveme? Pozveme si sem ty, kteří to všechno způsobili, a to hned dvakrát po sobě. To se Rozvědčikovi opravdu povedlo. S kým se dnes spojujeme? S kým budeme společně budovat Čtvrtou říši?“ říká herec a producent Petr Kratochvíl, který nepodepsal Antichartu. Rozhovor a celé video zde:

Ústavní činitelé mají vůči Německu podat protestní nótu

Pookračování ze strany 9

...organizační a programové akce vykonával v obvodu svého sídla, potažmo na území státu, jehož státními občany jsou jeho členové.

Podle § 2 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, může být členem politické strany či hnutí také státní občan jiného členského státu Evropské unie přihlášený k pobytu na území České republiky. Podle § 1 odst. 3 písm. a) téhož zákona se však tento zákon nevztahuje na sdružování občanů ve spolcích.

Sudetoněmecký landsmanšaft je podle německého práva spolkem, avšak v historii jeho stanov, programových prohlášení či požadavků existuje nespočet důkazů o tom, že se týkájí státoprávní, tedy politické problematiky, a to ve vztahu k Československu, potažmo k České republice. Vztahují se vesměs k problematice takzvaných Benešových dekretů, tedy k právním instrumentům, jejichž nouzové použití bylo způsobeno následky německé agrese a okupace. Správně se označují jako dekrety prezidenta republiky a byly vydávány od 21. července 1940 do 27. října 1945. A co je nejdůležitější, Ústavní soud České republiky je ve svém nálezu Pl. ÚS 14/94, vyhlášeném pod č. 55/1995 Sb., označil za součást českého právního řádu, která není v rozporu s ústavním pořádkem.

Abych se ještě vrátil k Sudetoněmeckému landsmanšaftu: není obvyklé, aby spolek, jehož právní subjektivita je omezena rámcem teritoriální působnosti německého práva, vyvíjel své členské, organizační a programové aktivity, nota bene ve formátu jakéhosi sjezdu, na území sousedního státu. Pokud přesto k akci za takových okolností dojde a bude-li dotována finančním příspěvkem z prostředků státního útvaru cizího státu a budou-li jejími účastníky ústavní činitelé tohoto státu, pak je tím již překročeno pozvání od nějaké občanské iniciativy či svolení orgánů krajského města.

Pokud předem nelze vyloučit projevy politického charakteru, které ve svých důsledcích zpochybňují rozhodnutí Ústavního soudu obsažené v nálezu č. 55/1995 Sb., je na místě jejich posouzení ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož lze svobodu projevu omezit zákonem, jde-li o opatření nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých. Obdobně lze podle čl. 19 odst. 2 Listiny omezit konání veřejného shromáždění, je-li to nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. V obou případech lze předpokládat projevy politické aktivity příslušníků cizího státu na území České republiky, které mohou ve svých důsledcích ohrožovat – a cituji z Listiny – bezpečnost státu. Pokud tedy někdo namítá, proč chcete bránit někomu v užívání univerzálně pojatého práva na shromažďování či práva na svobodu projevu, je třeba připomenout, že i tato práva mají své ústavní limity.

Nelze také přehlédnout, že oficiální Berlín nekomentuje anoncovaný záměr německého landsmanšaftu ani vyjádření šéfa bavorské zemské vlády či spolkového ministra vnitra. S ohledem na ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky lze tvrdit, že tato akce může být vnímána jako zásah do svrchovanosti republiky. A právě při zohlednění těchto okolností by se měla hlava státu s ohledem na ústavní slib věrnosti České republice obrátit formou protestní nóty na svého německého protějšku a žádat nápravu.

Nápravou by bylo, aby Spolková republika Německo svým občanům určitým způsobem nepřipustila realizaci inkriminované akce. Důrazně dodávám, že z hlediska mezinárodního práva důvody pro nótu, kterou naznačuji, existují. Pokud k tomu nedojde, může to mít podle mezinárodního práva určité konsekvence. Takový postup bývá označován jako takzvaný tichý souhlas neboli tacit consent, jak jej označují odborníci na mezinárodní právo.

Doporučujeme další článek JUDr. Jaroslav Kuba: Kritické poznámky k textu Ústavy vyšel ve sborníkovém čísle časopisu Správní právo 1–2/2023, vydávaném Ministerstvem vnitra ČR.

KRIZE (1939): americký film o nacismu v Československu

Jan Antonín Baťa obrovským způsobem podporoval Československý odboj a financoval Československo – americký dokumentární film, který popisuje Hitlerovu rozpínavost po Evropě, až po tzv. „Anšlus“ Rakouska. Na řadě je Československo. Zatím je v roce 1938 a 1939 v této mladé republice klid, lidé žijí svůj normální všední život a varování umělců, především Voskovce a Wericha, neberou příliš vážně. Hitler přece slíbil, že je nenapadne. Marně je veřejnost upozorňována na pasáž z knihy Mein Kampf, kde Hitler přímo žádá vymazání ČSR z mapy světa. Poprvé od války zveřejníme informace z unikátního archivu Jana Antonína Bati, které se týkají filmu Krize a dalších souvislostí. Celý film ke shlédnutí zde:

Otevíráme kreativní bránu spolupráce

CENTRUM INOVACE REPUBLIKY PRAHA - BRNO

KOORDINACE • DISTRIBUCE • INFORMACE • SPOLUPRÁCE
kontaktní telefon: +420 728 800 188 (Po–Pá 10–15 hod.)

IR CENTRUM – PRAHA Křižíkova 150/43, 186 00 Praha 8 – Karlín
Otevřeno: čtvrtek 9 – 17 hod. (vždy po tel. domluvě na + 420 728 800 188)

IR CENTRUM – BRNO Gajdošova 1544/16, 615 00 Brno – Židenice
Otevřeno: středa 9 – 17 hod.

■ EKONOMIKA | ■ SPOLEČNOST | ● 12 minut čtení

Němci stále zpívají stejnou písničku: „Deutschland, Deutschland über alles“

„Deutschland, Deutschland über alles“ (1938) a „Für das deutsche Vaterland!“ (2026)

Původní text písně Das Lied der Deutschen (Deutschlandlied) v originále. Text napsal August Heinrich Hoffmann von Fallersleben v roce 1841. Německá hymna obsahuje tři sloky. První sloka „Deutschland, Deutschland über alles“; druhá sloka „Deutsche Frauen, deutsche Treue“; třetí sloka „Für das deutsche Vaterland!“

Německá hymna „Deutschland, Deutschland über alles“ byla běžně používána od roku 1922 jako součást celé hymny, zvláště výrazně v období nacistického Německa v letech 1933–1945. Dnes je oficiální hymnou pouze třetí sloka („Jednota, právo a svoboda“).

Sudety: Uměle vytvořený politický pojem nacistické propagandy

Označení „Sudety“ původně vycházelo pouze z názvu pohoří Sudety a historicky neoznačovalo jednotné území ani samostatný národnostní celek. Až po vzniku Československa roku 1918 začaly německé nacionalistické kruhy používat pojem „Sudety“ pro celé německojazyčné pohraničí českých zemí, přestože jednotlivé regiony měly odlišný historický vývoj i identitu. Ve 30. letech tento název převzala Sudetendeutsche Partei a následně nacistická propaganda, která z něj vytvořila politický pojem zdůrazňující údajnou jednotu „sudetských Němců“ a jejich oddělenost od českého státu. Po mnichovské dohodě roku 1938 vznikla tzv. Reichsgau Sudetenland – Říšská župa Sudety, administrativní útvar Třetí říše, který se stal součástí nacistické germanizační a expanzivní politiky. Mnozí historici proto upozorňují, že pojem „Sudety“ v moderním politickém významu nevznikl jako neutrální zeměpisné označení, ale jako ideologický konstrukt.

Michal Téra, doc. Ph.D.: Sudety je nesmyslný pojem, to nikdy neexistovalo

„Nikdy neexistovala žádná historická země, která by měla vlastní právo, nebo by byla uzavřená v českém prostoru, nikdy neexistovala historická země, kterou bychom mohli označit jako Sudety. Sudety je nesmyslný pojem, to nikdy neexistovalo. Německé osídlení mělo různý rozsah v různých stoletích. Historicky nelze Sudety vymezit. Protože nikdy neexistovaly Sudety jako historické území, tak také nikdy neexistovali sudetští Němci. To je pojem, který se začal používat až ve 20. stol. jako politický pojem. Můžeme hovořit o českých a moravských Němcích.“

„Plán, který se pokusila realizovat každá německá státnost, vychází z toho, že německé východní obyvatelstvo je předvojem tohoto imperiálního pokusu. To znamená, že Němci vždycky přinesli velmi mnoho pro střední Evropu, ale zároveň vždycky pro ni byli ohrožením. A to ohrožení přicházelo především tehdy, když se politický prostor sjednotil.“

„Čeští Němci se bohužel v jedné chvíli stali nástrojem imperiálního tlaku na českomoravský státní a národní prostor a došlo to do takové míry, že už nebylo možné, aby tyto dvě etnika spolu žily v jednom prostoru, protože obě tyto skupiny chtěly něco úplně odlišného. A Češi byli slabší – došlo k odsunu. Důvodem byla sebezáchova, snaha zachránit se, protože jsme jednoduše slabší.“

Denacifikace sudetských Němců? Sudetoněmecké vzpomínání a zapomínání

Kniha pohlíží na denacifikaci sudetských Němců kriticky především v tom smyslu, že podle autorů (Eva Hahnová a Hans Henning Hahn) v poválečném západoněmeckém prostředí nikdy neproběhlo hlubší kolektivní vyrovnání části sudetoněmecké společnosti s vlastní podporou

nacismu a Henleinova hnutí. Kniha ukazuje, že sudetoněmecké organizace po roce 1945 postupně vytvořily silný paměťový narativ založený hlavně na obrazu „vyhnání“ a vlastního utrpení, zatímco otázky podílu sudetských Němců na rozbití Československa, nacistické okupaci a germanizační politice byly často upozaděny nebo vytěsněny.

Hlavním obsahem knihy je analýza poválečného formování sudetoněmecké kolektivní paměti, vzniku historických mýtů o „ztracené vlasti“ a „nevinných obětích“, jak byly tyto interpretace politicky využívány v Německu i střední Evropě a jak se prostřednictvím spolků, médií, sjezdů a veřejné rétoriky vytvářel obraz dějin, který často selektivně zapomínal na předválečný nacionalismus a nacismus.

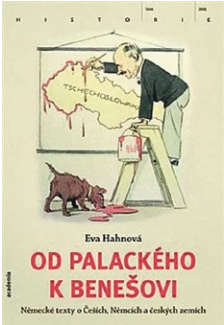
„Já se úplně stydím, že hnutí, které má svůj počátek již v roce 1904 v Německém Rakousku, se teprve začíná uchyťovat v Německé říši.“

Adolf Hitler, 1920, citováno podle: Od Palackého k Benešovi, s. 177.

Citát odkazuje na skutečnost, že první Deutsche Arbeiterpartei (DAP) vznikla roku 1904 v Trutnově (tehdy Trautenau) v Rakousku-Uhersku, tedy ještě před vznikem Hitlerovy NSDAP v Německu. Hitler v raných projevech opakovaně zdůrazňoval, že ideové kořeny nacionálního socialismu vznikaly nejprve v „německém Rakousku“ a že sudetoněmecké prostředí hrálo významnou roli při formování pozdější nacistické ideologie. Kniha *Od Palackého k Benešovi* analyzuje právě podobné výroky německých politiků a nacionalistů o Česích, českých zemích a německém nacionalismu v širším historickém kontextu.

Od Palackého k Benešovi: Autentické citace německých politiků, nacionalistů, publicistů a ideologů

Kniha Od Palackého k Benešovi vyšla v nakladatelství Academia v roce 2014 a má přes 700 stran. Jde o rozsáhlou antologii 160 německých textů o Česích, Němcích a českých zemích od roku 1848 po současnost. Jde o historickou a politologickou studii historičky Evy Hahnové, která mapuje proměny německého pohledu na Čechy a české země od 19. století až do druhé světové války. Kniha je vystavěna především na autentických citacích německých politiků, nacionalistů, publicistů a ideologů, které autorka zasazuje do širšího historického kontextu. Hahnová ukazuje, jak se postupně formovala představa Čechů jako překážky německého nacionalismu a jak se z kulturního a politického konfliktu stal základ pozdější sudetoněmecké i nacistické propagandy. Publikace přináší české překlady řady německých dokumentů a výroků, které byly dříve obtížně dostupné.

Hrdinové sudetoněmeckého landsmanšaftu

Hermann Krumey: narozen v Šumperku 1905. Lékárník ze známé šumperské rodiny, turner, člen SdP, od poloviny 30 let agent nacistické tajné služby. Podplukovník SS. Spolupracovník Adolfa Eichmanna. Velitel „Přesídlovací ústředny v Lodži“. Tedy de facto

dispečinku pro vyhlazovací koncentrační tábory, přes který byly odesílány do různých koncentračních táborů tisíce transportů smrti.

V jednom z nich bylo i 82 LIDICKÝCH DĚTÍ, které tento sudetský Němec odtransportoval do Tábora v Chelmnu, kde byly následně zplynovány. Stejně jako dalších 11 dětí z Ležáků.

Po Adolfu Eichmannovi hlavní organizátor deportací v Polsku, Maďarsku a Chorvatsku. Po válce byl na základě svědectví svého sionistického přítele denacifikován (Rudolf Kasztner). V 50. letech byl zástupcem „Federace vyhnanců“ a vedoucím místního sudetského spolku ve městě Korbách v Hesensku a až do roku 1960, kdy o něm hodně mluvil Eichmann při Jeruzalémském procesu, se vyhýbal potrestání. Následně strávil pět let ve vazbě, byl propuštěn a poté znovu zatčen (1969) a odsouzen „na doživotí“, ale propuštěn „ze zdravotních důvodů“ v roce 1979.

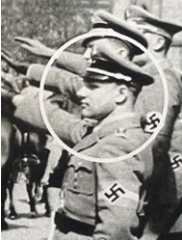
Počet obětí tohoto sudeťáckého masového vraha v Polsku, Maďarsku, Chorvatsku, Československu a jinde nelze řádně vyčíslit, jistě se bude přibližovat číslu 1 000 000 zavražděných. Je pozoruhodné, že takto významná postava sudetoněmeckých dějin a dějin holokaustu je české veřejnosti dnes absolutně neznámá...

Franz Karmasin: dlouhodobý člen rady landsmanšaftu, narozen 2. 9. 1901, Olomouc. V mládí člen Wandervogel – německé nacionalistické verze skauta (jako třeba i K. H. Frank a další vůdčí osobnosti sudetského hnutí i landsmanšaftu). Posléze člen Kameradschaftbundu, elitní nacistické intelektuální skupiny, která stála za vznikem SdP. Od konce dvacátých let infiltroval přes různé německé „nepolitické“ spolky na Slovensko, kde založil a vedl KdP – slovenskou variantu SdP.

Adolfem Hitlerem jmenován „volksgruppenführer“ německé menšiny; člen parlamentu a Tisovy vlády. Po válce odsouzen k smrti, uprchl do Rakouska. Na výročí „Křišťálové noci“ 9. listopadu 1947 spoluzakládá Witikobund, skupinu složenou ze starých nacistů, řídící po celá léta Sudetoněmecký landsmanšaft. Ve Witikobundu je pak ve funkci „řídícího tajemníka“.

Siegfried Zogelmann: dlouhodobý člen rady landsmanšaftu, narozen 1913, Všeruby u Domažlic. Od roku 1928 byl členem plzeňské pobočky DNSAP a později jejím vedoucím. Šlo o stranu, kterou Adolf Hitler označil za prvotní zakladatelku celého nacistického hnutí; založena

byla v Trutnově roku 1904. V roce 1933 byl zadržen při návratu ze cvičení SA v Bavorsku. Po propuštění z vazby uprchl do Německa, kde rychle stoupal v aparátu Hitlerjugend a postupně se etabloval jako odborník na „českou otázku“. Stal se členem komise pro vytyčování hranic Protektorátu Čechy a Morava. Za podíl na vzniku protektorátu byl vyznamenán Zlatým odznakem Hitlerjugend a ustanoven jejím vůdcem v protektorátu. Působil také jako poradce K. H. Franka a Reinharda Heydricha. Po válce vstoupil do FDP a při výročí Křišťálové noci spoluzaložil Witikobund, tedy řídící složku sudetoněmeckého landsmanšaftu složenou z prověřených bývalých nacistů. V letech 1957–1976 působil jako poslanec Spolkového sněmu a byl blízkým přítelem řady předních německých politiků. Patřil mimo jiné k iniciátorům sociální podpory vysloužilců SS. V roce 1997 působil jako poradce vlády Helmuta Kohla při přípravě Česko-německé deklarace. Edmund Stoiber, předseda CSU, ho označil za „nejzasloužilejšího státníka landsmanšaftu“.

Projev prezidenta Edvarda Beneše z 10. září 1938

V rozhlasovém projevu prezident Beneš seznámil občany s aktuální politickou situací, naléhavě vyzval k zachování klidu, k rozvaze a přípravě k obraně republiky.

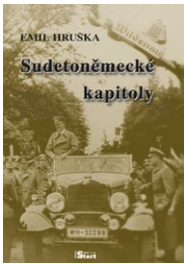
Walter Brand: hlavní stratég, dlouhodobý člen rady landsmanšaftu, vedoucí po válce narozen 1907, Zyrardov u Varšavy. Pocházel z rodiny německých kolonistů v Polsku, která byla v důsledku války v roce 1914 přesídlena do Čech, konkrétně do Kadaně. Stal se asistentem ideologa jedné z frakcí

sudetských nacistů Othmara Spanna. Po založení SdP byl díky své předchozí činnosti jmenován vedoucím Henleinovy kanceláře a šéfredaktorem ústředního listu sudetských Němců „Die Zeit“. Právě Brand působil také jako emisar SdP v Anglii a měl tak značný podíl na politice před Mnichovem. Jeho příběh a další podobné příklady pak landsmanšaft s oblibou používá jako důkaz přítomnosti „odpůrců nacismu“ ve svých řadách. Po válce se stal při výročí Křišťálové noci spoluzakladatelem Witikobundu, tedy řídící buňky bývalých nacistů. Později se stal jeho předsedou a zároveň dlouholetým členem rady landsmanšaftu. Šlo o jednoho z nejvýznamnějších sudetských nacistů a hlavních strategiů landsmanšaftu. Walter Brand byl ideovým „vrahem od stolu“, jak podobné osoby označuje moderní německá historiografie. Jeho jméno dnes v České republice téměř nikdo nezná.

Sudetoněmecké kapitoly: Vznik ideje a ideologie „sudetoněmectví“

Vztah sudetoněmeckých předáků k nacionálnímu socialismu ve 20. a 30. letech 20. století. Životopisné portréty klíčových osobností sudetoněmeckého hnutí. Spolky, politické organizace a strany sudetských Němců. Podvratná činnost sudetoněmeckých aktivistů proti Československé republice. Sudetoněmecký tisk před druhou světovou válkou a v poválečném období. Sudetoněmecký landsmanšaft, jeho činnost, zaměření a organizační struktura. Witikobund a jeho postavení mezi dalšími sudetoněmeckými organizacemi. Více v knize Emila Hrušky (2008).

Politika německých buržoazních stran v Československu v letech 1918–1938

Rozsáhlá dvoudílná monografie historiků Jaro-slava Césara a Bohumila Černého detailně mapuje vývoj německých nacionalistických a buržoazních stran v meziválečném Československu. Druhý díl je mimořádně cenný obsáhlými biografickými přehledy významných sudetoněmeckých politiků a nacistických funkcionářů včetně jejich poválečných osudů až do roku 1961, kdy kniha vyšla. Nakladatelství Československé akademie věd.

Odbojové organizace Obrana národa: Josef Mašín, pplk. Josef Balabán a škpt. Václav Morávek

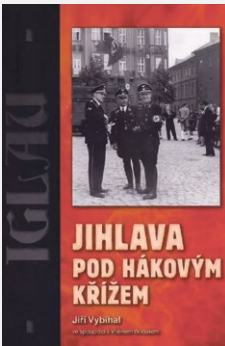
„Není dobře být jen vlastenec a mávat praporem. A jen čekat, jak to dopadne, nebo kdo to udělá za nás. Na to jsou Češi borci.“

Josef Mašín ml., protinacistický a protikomunistický odboj

Josef Mašín byl suspendován a obžalován pro vzpouru poté, co se odmítl podrobit rozkazu neklást odpor okupantům. V rozporu s rozkazem vrchního velení zamýšlel vyhodit do povětří sklad zbraní v ruzyňských kasárnách, aby nepadly do rukou Němců, a neváhal fyzicky inzultovat nadřízené, kteří mu v jeho úmyslu bránili. Po obsazení Československa nacistickým Německem se pokoušel o sabotáže, nejprve samostatně, později v rámci odbojové organizace Obrana národa. Společně s pplk. Josef Balabánem a škpt. Václavem Morávkem vytvořil zpravodajskou skupinu **Tři králové**. Pomocí rozsáhlé sítě spolupracovníků členové skupiny shromažďovali důležité informace, které následně vysílali předávali československé exilové vládě v Londýně.

Sběratelská stříbrná medaile Inovace Republiky

Druhá stříbrná medaile Inovace Republiky s názvem „Kde domov můj?“ připomíná práci a odkaz významného českého skladatele a dirigenta Františka Škroupa. Pořízením stříbrné medaile podpoříte další dokumentární aktivity, realizaci projektů a rozvoj Inovace Republiky.

Jihlava pod hákovým křížem

Významné zdroje obrazového i dokumentárního materiálu k dějinám nacismu Jiřího Vyběhala. Publikace ukazuje, že Jihlava měla pro sudetoněmecké a nacistické hnutí mimořádný význam, v některých ohledech větší než známější centra jako Cheb.

„Sudety“ pod hákovým křížem

Rozsáhlá dokumentární a obrazová publikace historika Viléma Čapka věnovaná vývoji sudetského pohraničí po mnichovské dohodě roku 1938 a během nacistické okupace. Kniha popisuje připojení pohraničí k Třetí říši, činnost Sudetendeutsche Partei, germanizační politiku, perzekuci českého obyvatelstva, propagandu, militarizaci regionu i každodenní život.

PROGRAM PROTESTŮ 21.–25. KVĚTNA 2026 BRNO

Protesty – Pochod – Demonstrace – Happeningy

Vyzýváme všechny Čechy, Moravany, Slezany a Slováky, aby zvěřili účast na protestech proti aktivitám Sudetoněmeckého landsmanšaftu, dlouhodobé podpoře těchto aktivit ze strany české vlády a politiků, německým plánům a dalším pokusům o federalizaci Evropy za účelem centralizace moci a prosazování obchodních a vojenských zájmů.

Protesty mají důrazně, ale slušně a nenásilně připomenout minulost zakladatelů a význam Sudetoněmeckého landsmanšaftu, který se podílel na propracovaných plánech genocidy československého obyvatelstva. Vyzýváme všechny občany ČR a SR k nenásilné účasti na protestech. Odmítáme jakékoli fyzické násilí, slovní útoky i projevy nenávisti.

21.5. Pozdrav německým turistům Sudetoněmeckého landsmanšaftu, Pošta Hlavní nádraží Brno, od 17 hodin

22.5. No Pasarán – Neprojdou: Němá barikáda a nenásilný happening, hlavní vchod Výstaviště Brno, od 9 hodin

22.5. Protestní hudba a tanec: Vemte s sebou píšťalky, řehtačky, bubínky, hrnce s vařečkama a společně si zahrajme, Moravské náměstí, Brno, od 12 hodin

22.5. Protestní hudba a tanec: Moravské náměstí, Brno – Písničky pro české němce, od 14 hodin

23.5. Pojďme jim zamávat na cestu:

pochod Pohořelice – směr Ledce, před 9 h

23.5. Pozdrav předkům a zakladatelům Sudetoněmeckého landsmanšaftu, ulice Křížová, Brno, od 17 hodin

24.5. Celonárodní setkání a pochod: zpěv „Ktož jsú boží bojovníci“, začátek pochodu

ve 13 hodin z ulice Bašty (Čedok) na Dominikánské náměstí

24.5. Demonstrace, Dominikánské náměstí, od 14 hodin

25.5. Happening a připomenutí: místo poprav účastníků protinacistického odboje, Kounicovy koleje – od 10 hodin, Pamětní síň (Králova 45). Tichá vzpomínka na zde popravené vlastence s vypouštěním balónků s některými jmény popravených.

Kde domov náš?!

Ta naše písnička česká

Karel Hašler

(Napsáno za protektorátu v reakci na smutek z okupace jako výzva k národní hrdošti)

Ty naše písničky, jsou jak ty perličky, na šňůře navlečené, tolik je krásy v nich, a je to velký hřích, že jsou tak utlačené.

Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká, tak jako na louce kytíčka, vyrostla ta naše písnička. Až se ta písnička ztratí, pak už nic nebudem mít, jestli nám zahyne, všechno s ní pomine, potom už nebudem žít.

Zpívejte, lidičky, ty naše písničky, z Moravy, Slovenska, Čech, ta naše písnička, je sice prostičká, ale je nejhezčí všech.

Měli jsme státeček, jako ten šáteček, dokola krumplovaný, teď je ten státeček, jak chudý šáteček, celičky oškubaný.

To je ta písnička česká, kterou si zpíváme dneska, už naše země je chudička, tak jako kostelní myšička. Až se ta písnička ztratí, pak už nic nebudem mít, jestli nám zahyne, všechno s ní pomine, potom už nebudem žít.

Poslyšte, lidičky, zahodte vidličky, beztoho není co žrát, všechno už sežrali, všechno nám sebrali, zbyl nám jen protektorát.

Karel HAŠLER

(31. 9. 1879 Zlíchov – 22. 12. 1941 Mauthausen) byl český písničkář, herec, textař, skladatel, spisovatel, scenárista, dramatik, režisér a Rytíř české kultury in memoriam. *Poslechněte si povídkání o Hašlerovi* ▶

J.K. Tyl / F. Škroup: Kde domov můj?!

*Kde domov můj, kde domov můj.
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalinách,
v sadě skví se jara květ,
zemský ráj to na pohled!
A to je ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj!*

*Kde domov můj, kde domov můj.
V kraji znáš-li Bohu milém
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar?
To je Čechů slavné plémě,
mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj!*

Ktož jsú boží bojovníci

(husitská hymna z počátku 15. století)

*Ktož jsú boží bojovníci
a zákona jeho,
prostež od boha pomoci
a úfajťe v něho,
že konečně vždycky s ním zvítězíte.*

*Kristus vám za škody stojí,
stokráte více slibuje,
pakli kdo proň život složí,
věčný život mieti bude,
blaze každému, kdož na pravdě sejde.*

*Tenť pán velí se nebáti
záhubci tělesných,
velíť i život složiti
pro lásku svých bližních.*

*Protož střelci, kopinici
řádu rytířského,
sudličníci a cepníci
lidu rozličného,
pomněte všichni na Pána štedrého.*

*Nepřátel se nelekejte,
na množství nehleďte,
Pána svého v srdci mějte,
proň a sním bojujte
a před nepřáteli neutiekajte.*

*Dávno Čechové řiekali
a příslovie měli,
že podle dobrého pána
dobrá jízda bývá.*

*Vy pakosti a drabantí
na duše pomněte,
pro lakomstvie a lúpeže
životův netraťte
a na kořistech se nezastavujte.*

*Heslo všichni pamatujte,
kterěž vám vydáno,
svých hauptmanův pozorujte,
retuj druh druhého,
hleďiž a drž se každý šiku svého.*

*A s tím vesele křikněte,
řkúc: Na ně, hr na ně!
Braň svú rukama chutnajte,
Bóh pán náš! křikněte.*

Děda jednal s K. H. Frankem: Zachránil minimálně 10 tisíc lidí před nacisty

Kniha Životy druhých jsou víc než můj? Archivní materiály dědečka k Československému odboji. Archiv jednání s K. H. Frankem. Selhávání Českého rozhlasu?! Rozhovor s Borisem Hlaváčkem novínem, horolezcem, spisovatelem.

Čechoslováci o holocaustu: Zpráva pro BBC, NY Times, Vatikán a Červený kříž

Kompletní zpráva o holocaustu od Čechoslováků! Reakce spojenců? Film Zpráva? Kniha Utekl jsem z Osvětimi? Rudolfu Vrbovi a Alfrédu Wetzlerovi se podařilo v dubnu 1944 uprchnout z vyhlazovacího tábora Osvětim. Dostali se do Žiliny, kde sepsali podrobné svědectví o továrně na smrt. Zpráva byla propašována do Švýcarska, USA, Vatikánu, vysílala ji BBC, publikoval západní tisk. Svět se tak dozvěděl o nacistických zvěrstvích. Bohužel nikdo nevěřil.

Sám proti zlu: Český Sir Winton je Přemysl Pitter

„Když nemáme pravdy, tak nemáme ani svobody. Jen pravdou se osvobodíme od falešných legend, které se nám vypravují.“ Přemysl Pitter Jsme skutečně svobodní? Osvobozující pravda. Svobody bez pravdy není. Jen pravda boží tě osvobodí. Více na CD *Kdo zachraňuje jednu duši, zachraňuje celý svět.*

Tajemství Neurathovy knihy: Po stopách Návštěvní knihy prvního reichsprotektora okupované republiky

Putováním, které rozkrývá stopy od krádeže šlechtického archivu Američany, přes objevení Neurathovy návštěvní knihy v knihovně Kongresu USA, až po jej význam pro odhalení kolaborace šlechty s německými okupanty u nás. Jako autor jsem nalezl doplnil dalšími nálezy zámekových knih, které odhalily šlechtu kolaborující s nacisty. *Objednávka zde* ▶

DOKUMENT – ZPRÁVA Z PEKLA: 32 utajovaných stran o holocaustu

„Když se dostali do bezpečí židovské komunity v Žilině, jejich pocit, že mají vyhráno, brzy vyprchal. Pochopili, že ani tady nejsou mezi svými a že jim hrozí smrt téměř jako v Osvětimi. A tak se Vrba s Wetzlerem ocitají opět na začátku své mise. Nikdo jim nevěří a jejich zprávu nebere svět dostatečně vážně.“

Vynálezce Josef Sousedík: Odboj proti nacistům hybridním elektromobilem

Josef Sousedík během nacistické okupace využíval své patentované elektrické a hybridní automobily k pohybu po Protektorátu. Používal elektrický pohon i kombinaci spalovacího motoru s elektromotorem, tedy princip dnešního hybridu. Organizoval rozsáhlou odbojovou síť napojenou na výsadek CLAY, spojoval skupiny a připravoval branné čety. Do odboje mohlo být zapojeno až 1 500 lidí. Gestapo jej zatkl a roku 1944 byl popraven. Více v knize **Josef Sousedík – Valašský Edison.**

Petr Hrdlička: Škodovku dopředu obhlížel Hitler i Goebbels

Celý rozhovor zde ▶

prof. Zdena Zvěřinová: „Německo nás vždy chtělo preorientovat na svou stranu“

Celý rozhovor zde ▶

Nové důkazy: Originál Mercedes z atentátu na Heydricha

Video zpráva zde ▶

Národní kulturní památka Kounicovy koleje v Brně

Budova z roku 1923 byla studentskou kolejí. Po 17. listopadu 1939 ji obsadilo gestapo, studenti skončili v Sachsenhausenu. Za války sloužila jako věznice a popraviště českých odbojářů.

IR

Speciální příloha: Noviny Inovace Republiky • Příloha je součástí 5. čísla / rok 2026 • Vydává: Nová organizace společnosti, spolek • IČO: 27037703 • Centrum IR Praha: Křížkova 150/43, 186 00 Praha 8 Centrum IR Brno: Gajdošova 1544/16, 615 00 Brno – Židenice (otevřeno každou středu od 9–17 hodin) Články: redakční tým Inovace Republiky a kolektiv autorů • Fotografie: archiv autorů a redakce Registrace: MK ČR E 24773 • ISSN 3029-889X • ISBN 9773029889000 • Předplatné novin na www.inovacerepubliky.cz • Kontakt redakce: +420 728 800 188 • e-mail: noviny@inovacerepubliky.cz • Další informace, projekty a spolupráce: narodni.centrum@inovacerepubliky.cz
Distribuce a objednávka novin: +420 728 800 188

Předplatné novin

Prosíme o podporu vydávání a distribuce novin – staňte se předplatitelem, nebo přispějte darem na účet **1212218/2010 (uveďte „Dar noviny“)**. Vaše podpora pomůže rozšířit důležitou veřejnou debatu.

Dar noviny

